FÆNGSELSFUNKTIONÆREN

ORGAN FOR BETJENT-FORENINGERNE FOR DANMARKS STRAFFEANSTALTER

ABONNEMENTSPRIS: 2 KRONER AARLIG

NUMER 1 | SØNDAG DEN 1. APRIL 1917

100 ÅR
APRIL 2017

Kolleger, Fængselsbetjente!

Vaagn op og vær med i Arbejdet for vort sociale og økonomiske Vel!

Saa styr da ud paa de vildene Vover, du lille Snekke. Flaget til Tops og bekend Kulør. Dannebrog er Standarten, hvorunder du sejler. Hold din Kurs støt og rolig. Din Last er reel, der er ingen Kontrabande ombord. Vel er det en ansvarsfuld Post i disse Tider at være Kaptajn paa Søen. Overalt i Farvandene lurer de moderne Havuhyrer; som et Kryb fra Underverdenen stiger de op fra Dybet for ved et kraftigt Bid at dræbe alt, hvad der kommer inden for dets Rækkevidde.

Din Last, du lille Skude, kan ikke gaa til Bunds, den vil stadig flyde ovenpaa, saa vist som Frihed og Fremskridt aldrig forgaar.

Bring da Bud til dem, der bor i Øst og Vest, i Horsens og Vridsløse og Nyborg, til Funktionærerne ved Danmarks Straffeanstalter og til alle andre, som interesserer sig for Funktionærerne i Landets Straffeanstalter. Kolleger, Fængselsfunktionærer! Dagen i Dag er en Mærkedag for os. Lad os forstaa og ikke underkende Betydningen af, at vi er naaet saa vidt, at vi har faaet vort eget lille Organ, som skal være Budbringer mellem os, som skal kæde og tømre os fastere sammen til en kompakt Enhed og Enighed, som gennem Oplysning skal skabe Respekt for vor Gerning og vor Stand, som skal danne en fast Ringmur om vor Borg, vor Sammenslutning. Vort Blad skal have den Opgave at være et Værn for vore Interesser i den mest intimeste Forstand, at bringe Bud til dem, der skal vide, hvor Skoen trykker, at have et vaagent Øje opadtil som nedadtil. Vaagn da op, ung og gammel indenfor Fængselsetatens Funktionærstand, og vær med i Arbejdet for vor sociale og økonomiske Højnelse og Udvikling.

Der ligger en rig Arbejdsmark foran os, mange Opgaver, store og smaa, venter paa sin Løsning; os selv staar det til, om vi vil have dem løst. Ingen gør det for os. Med smukke Talemaader og Løfter kan vi ikke ernære os og vor Familie. Ingen Stand er gennem Tiderne bleven miskendt og holdt nede i den Grad som Fængselsbetjentstanden. De tykke kinesiske Ringmure har ligesom en Midgaardsorm omklamret alt og alle, der laa indenfor dette Bælte.

Vi ved jo alle, at vor Gerning ligesom isolerer os fra Omverdenen, fra det frie, pulserende Liv, ligesom forkalker baade i fysisk og aandelig Henseende alt det, som i det daglige Liv skulde bære os oppe. Og dog er det af yderste Vigtighed, at Fængselsbetjenten formaar at holde sig frisk fysisk som aandelig, thi hele vor Gerning fra Morgen til Aften fordrer nemlig det bedste af sin Mand, fordrer en Given fra sig igen af det bedste man ejer af menneskelige Dyder og Goder overfor de Mennesker, der er betroet i ens Varetægt. Den Humanisme, som gennemsyrer Samfundet i de forskellige Lande paa Straffefuldbyrdelsens Omraade, har jo ogsaa herhjemme begyndt at gøre sig gældende. Humanismen og Forstaaelsen glipper dog noget over for Opsynet; man ligesom distanceres i den Retning af Fangerne, hvorpaa hele Bevaagenheden hviler. Der synes til alle Tider fra oven af at have været en mærkelig Uforstaaenhed over for Straffeanstalternes Funktionærstand. Man synes at have den Opfattelse at Statsmagten ikke alene her i vort lille demokratiske Samfund — det samme har gjort sig gældende i andre Lande —, at det for denne var et underordnet Spørgsmaal, hvem og af hvilken Beskaffenhed disse Mennesker var, som blev sat til at vogte Landets Straffefanger, Samfundets Forbrydere. I ældre Tid var det jo almindelig Kotume, almindelig Samfundsopfat-

INDHOLD

4 Interview med ny direktør

6 Hver tredje overvejer at forlade jobbet på grund af alenearbejde

10 Kort nyt

12 Et fagblad gennem 100 år

18 Søren Pape: Der skal mere fokus på sikkerheden

20 Opkvalificering af værkmestre snegler sig afsted

23 Jamming og stripperstænger sættes ind i kampen mod mobiler

TILLYKKE, KÆRE FAGBLAD

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

Det var ikke bare fordi, at Fængselsforbundet manglede et sted at formidle sine støvede mødereferater, at fængselsbetjent L. Bech-Mathiesen tog initiativ til fagbladet Fængselsfunktionæren i april 1917.

Redaktøren havde større planer med bladet.

Bech-Mathisen boede i et gammelt bindingsværkshus på Slotsgade i Nyborg lige over for slottet. Måske har han ladet tankerne vandre, mens han nød udsigten fra huset.

I den allerførste artikel har han i hvert fald klare tanker for fagbladets fremtid. Bladet skulle både samle medlemmerne og gøre opmærksom på de mange ting, som burde forbedres.

"Vort Blad skal være et Værn for vore interesser," skriver han.

Der er grund til at takke en mand, som med energi og lidenskab formulerede den redaktionelle linje, der har været et pejlemærke for bladet lige siden.

Gennem 100 år har fagbladet været ramme om det kollegiale fællesskab og varetagelse af medlemmernes interesser.

Og selvom bladet nu er blevet en gammel dame, er dets formål lige så sprællevende som i 1917. Arbejdet med at fylde siderne med relevant stof – som bliver læst flittigt af medlemmer, mediefolk og beslutningstagere – fortsætter ufortrødent.

Tak til de mange, som har ydet en kæmpe indsats i årenes løb.

Tak til redaktører, skribenter, journalister, fotografer, typografer og grafikere for jeres stædighed og ildhu.

Og tak til de mange chefer, politikere og ministre som har lagt ryg til fagbladets kritiske røst. Nogle gange velfortjent, andre gange måske ikke. Men altid i en god sags tjeneste.

Tillykke med fødselsdagen, kære fagblad!

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91

www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør Kim Østerbye
Redaktør Søren Gregersen
Journalist Kristian Westfall

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: *Nicolai Perjesi, Søren Gregersen, Kristian Westfall*

”MAN SKAL KUNNE MØDE TRYGT PÅ ARBEJDE OG VÆRE STOLT, NÅR MAN GÅR HJEM

Kriminalforsorgens medarbejdere skal høste større anerkendelse for deres arbejde. Det er et af Thorkild Fogdes mål for sit virke som direktør. Han starter i jobbet mandag den 3. april.

Af Søren Gregersen

For Thorkild Fogde er det ligegyldigt, om man laver vindmøller i Nakskov eller er værkmester i Enner Mark Fængsel. Hvis man skal trives i jobbet, er det altafgørende, at man føler, at man er en del af en virksomhed, som fungerer og har et godt omdømme.

Som politidirektør for Københavns Politi har han oplevet mange dårlige sager. Som for eksempel Tibetsagen, Nørrebro-uroligheder og bandeskyderier.

Men til trods for kritikken oplever han, at politiet grundlæggende nyder befolkningens tillid og respekt. Den samme anseelse og stolthed i faget vil han gerne overføre til Kriminalforsorgen.

”Jeg vil arbejde for, at der bliver en større forståelse og anerkendelse af Kriminalforsorgens arbejde.”

Det at være med i en organisation, der ”spiller”, som direktøren formulerer det, har nemlig stor betydning.

Det betyder også noget, i forhold til den måde organisationen kommunikerer på. Thorkild Fogde er kendt for en åben stil for eksempel på de sociale medier. Den stil overvejer han at bringe med til Kriminalforsorgen.

”Jeg kan se, at Kriminalforsorgen kommunikerer meget internt, men måske er der behov for at kommunikere mere eksternt,” siger han.

UPOPULÆRE BESLUTNINGER

I politiet har han været med til at gennemføre store ændringer. Ændringer som ofte har været upopulære. Men når medarbejderne oplever, at det nye fungerer godt, forstummer kritikken.

Københavns Politi har eksempelvis samlet tre borgerekspeditioner et sted i byen: ”Dem der arbejder i ekspeditionen i dag, sidder i et stort lyst lokale bag skudsikre vinduer. Det er et eksempel på, at det er muligt at gøre tingene både billigere og mere moderne.”

På samme måde håber direktøren, at det er muligt at gennemføre ændringer i Kriminalforsorgen, som medarbejderne bliver glade for.

”Det er ubehageligt at spare, men det er ikke nødvendigvis usundt. Der kan faktisk godt komme nogle gode ting ud af at kigge kritisk på sine ressourcer. Det behøver jo ikke være sådan, at Fængselsforbundet synes, at det hele bliver dårligere.”

Også i forhold til besparelser vil han lægge vægt på at være åben i sin kommunikation: ”Der er et indlæg i jeres fagblad, som gør indtryk på mig. Vis os respekt, lyder overskriften. Det kan godt være, at regeringen har brug for penge til noget andet end til fængsler. Til sygehuse og kampfly. Men sig det til mig åbent og ærligt, skriver skribenten.”

”Det vil jeg gerne prøve at leve op til. At være åben og ærlig over for effektiviseringsopgaven.”

FRA STRUKTUR TIL KULTUR

En af årsagerne til at han valgte at søge jobbet var at få lov til at stå i spidsen for en koncern. Og med Kriminalforsorgens reorganiseringsproces er der nok at tage fat på.

”Jeg kommer til på et spændende tidspunkt. Johan Reimann har udført et kæmpe arbejde. Formen til den nye organisation er støbt. Den næste opgave bliver at gå fra struktur til kultur. Hvis du virkelig vil flytte en organisation, bliver du nemlig nødt til at flytte kulturen.”

Denne kulturændring handler ifølge Thorkild Fogde blandt andet om at skabe større gennemsigtighed i organisationen, gøre det klart hvem, som bestemmer hvad og ensarte procedurer.

”Kan du huske den gamle diskussion om Vridsløselille-ånden og Nyborg-ånden? Der var forskel på at sidde i fængsel de to steder. Hvis det bliver mere ensartet mellem institutionerne, bliver der mere ro. Og hvis der er mere ro, er der større sikkerhed. Og hvis der er større sikkerhed, er der større tryghed for personalet og bedre kontakt med de indsatte,” siger Thorkild Fogde.

VOLD ER UACCEPTABELT

En anden udfordring som direktøren står over for, er, at klientellet er blevet hårdere.

”Vi oplever i stigende grad et miljø, som accepterer vold mod offentligt ansatte. Det er fuldstændig uacceptabelt, når en fængselsbetjent bliver antastet foran sine børns børnehave.”

Han er bekymret for, at Kriminalforsorgen ender i en negativ spiral, hvor stigende vold mod personalet gør det svære at rekruttere personale: ”Så får vi dårligere bemanding, der kommer flere trusler, og det bliver endnu sværere at rekruttere folk.”

Derfor er det vigtigt for direktøren, at vende udviklingen og skabe en arbejdsplads, som medarbejderne er glade for.

Det vil være et af de vigtigste mål, han vil arbejde for som direktør: ”Man skal kunne møde trygt på arbejde og være stolt, når man går hjem,” siger Thorkild Fogde og roser det professionelle engagement, som han er stødt på i Kriminalforsorgen inden sin tiltræden.

BLÅ BOG

Thorkild Fogde er 51 år og uddannet jurist fra Aarhus Universitet. Han har blandt andet været afdelingschef i Justitsministeriet, politidirektør i Nordsjællands Politi, politidirektør i Rigspolitiet og politidirektør i Københavns Politi. Han er gift og far til to børn.

Thorkild Fogde på sit kontor på Politigården med sine forgængere.

”DET ER, NÅR DU ER ALENE, **AT DU ER MEST SÅRBAR**

Nyborg Fængsel har over 1.000 alenevagter hvert år. Da fagbladet besøger fængslet, er fem betjente alene på deres post.

Af Søren Gregersen

Kriminalforsorgen registrerer kun alenevagter, som er planlagt på forhånd, og som foregår på lukkede og halvåbne afdelinger.

Det sted i landet hvor der er flest af denne type vagter, er i Nyborg Fængsel. Her er der ifølge Kriminalforsorgens opgørelse 1.270 alenevagter om året.

Da fagbladet kommer forbi en formiddag i marts, er fem betjente alene på vagt. Det gælder eksempelvis en kvindelig betjent på Midter 4 øverst oppe under taget.

Her hersker der umiddelbart fred og ro. Nogle indsatte har forladt et Risk-spil midt under slaget. En indsat står i køkkenet. Og betjenten sidder på sit kontor. De fleste indsatte er ude på værkstederne.

Men selvom der kun er få indsatte tilbage, kan der godt opstå situationer, hvor man savner en kollega ved sin side.

Betjenten fortæller for eksempel om en episode fornylig, hvor to indsatte kom i slåskamp: ”Her havde det været rart med støtte fra en kollega,” siger hun.

Voldelige indsatte er der desværre flere og flere af i Nyborg. Fra 2015 til 2016 er volden fordoblet mod personalet i fængslet. Derfor er sikkerhedssituationen spændt. Af samme årsag vil betjenten helst ikke have sit navn i bladet.

Det samme gælder for hendes kollega på etagen nedenunder. Han er i dag alene på vagt med tre indsatte: ”Normalt er det fredeligt om formiddagen. Så opgavemæssigt er det ikke et problem at være alene. Men det kan det være på det personlige plan, hvis der opstår uro. Der kan gå lang tid, før man får assistance fra andre afdelinger,” siger han.

Står det til Fængselsforbundets tillidsrepræsentant i Nyborg Fængsel, Martin Sørensen, bør der altid være to på vagt. Han nævner som eksempel, at han har været alene på vagt med en indsat, som truede med at smadre ham.

”Vi arbejder i et presset miljø. Episoder kan opstå ud af det blå. Det eneste sikre i vores job er usikkerheden. Og den usikkerhed bliver ikke bedre, når man er alene. Det er, når du er alene, at du er mest sårbar,” siger han.

HVER TREDJE OVERVEJER AT **FORLADE KRIMINALFORSORGEN PÅ GRUND AF ALENEARBEJDE**

Alenearbejde opleves fortsat som et stort problem i Kriminalforsorgen. Mange års fokus på området har tilsyneladende ikke ændret synderligt på situationen.

Af Søren Gregersen

Mange fængselsbetjente og værkmestre er alene sammen med de indsatte det meste af deres arbejdsdag.

Det viser en undersøgelse, som Fængselsforbundet har gennemført blandt sine medlemmer.

I undersøgelsen svarer 23 procent af medlemmerne, at de har haft alenevagter på deres tjenesteplan inden for den seneste arbejdsmåned.

Medlemmerne er blevet bedt om at svare på, om de er ”alene mere end halvdelen af vagten.” Det er nemlig den definition, som Kriminalforsorgen tager udgangspunkt i, når de registrerer alenearbejde.

Det svarer knap hver fjerde ja til.

Der er dog stor forskel på omfanget af alenearbejde alt efter, om man arbejder på en lukket eller en åben afdeling.

På de åbne eller halvåbne afdelinger svarer 56 procent, at de har haft alenevagter inden for den seneste arbejdsmåned. På de lukkede afdelinger er andelen 12 procent.

Alenearbejdet er så udbredt, at 31 procent af medlemmerne svarer, at de overvejer at skifte job på grund af det.

ØSTERBYE: BEDRØVELIGT

Fængselsforbundets formand Kim Østerbye kalder undersøgelsens resultater bedrøvelige: ”Det er trist, at alenearbejde stadig opleves som et stort problem blandt vores medlemmer. Vi har kritiseret alenevagterne i mange år. Alligevel er det begrænset, hvad vi har oplevet af forbedringer på området.”

Han mener, at det er problematisk, at mange betjente er alene i en tid, hvor de indsatte bliver mere og mere voldelige.

”Alenearbejdet er en af vores alvorligste udfordringer. Det kan være meget psykisk belastende at stå alene med ansvaret på en afdeling. Nok kan man bede om assistance, men hjælpen kan tage lang tid om at nå frem,” siger Kim Østebye.

TILTAG FOR AT BEGRÆNSE

Fængselsforbundets undersøgelse belyser også, om der bliver arbejdet med at begrænse alenearbejde.

Adspurgt om medlemmerne har oplevet konkrete tiltag for at minimere omfanget af alenearbejdet inden for de seneste tre år, er der dog kun 11 procent, som svarer ja.

Selvom der er et politisk ønske om at begrænse alenearbejdet, er det altså kun hver tiende, som oplever initiativer.

10 ÅRS FOKUS

Arbejdstilsynet har tidligere udstedt en række påbud, hvor man pålægger Kriminalforsorgen at sætte ind mod alenearbejdet. I påbudene peger tilsynet på, at alenearbejde kan være psykisk belastende og indebærer en sikkerhedsrisiko.

I 2006 udstedte Arbejdstilsynet således ikke færre end 17 påbud til Kriminalforsorgen blandt andet på grund af alenearbejde. Da politikerne efterfølgende skulle forhandle en ny politisk aftale på plads for Kriminalforsorgen blev de enige om, at gøre noget ved problemet. I aftalen for perioden 2008 – 2011 blev der afsat 29 millioner kroner til at begrænse alenearbejdet.

>

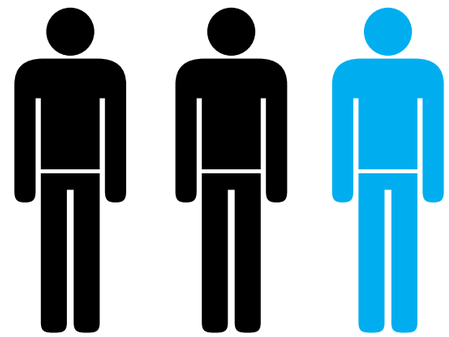

Hver tredje overvejer at forlade jobbet på grund af alenearbejde.
Kilde: Fængselsforbundets undersøgelse af alenearbejde.

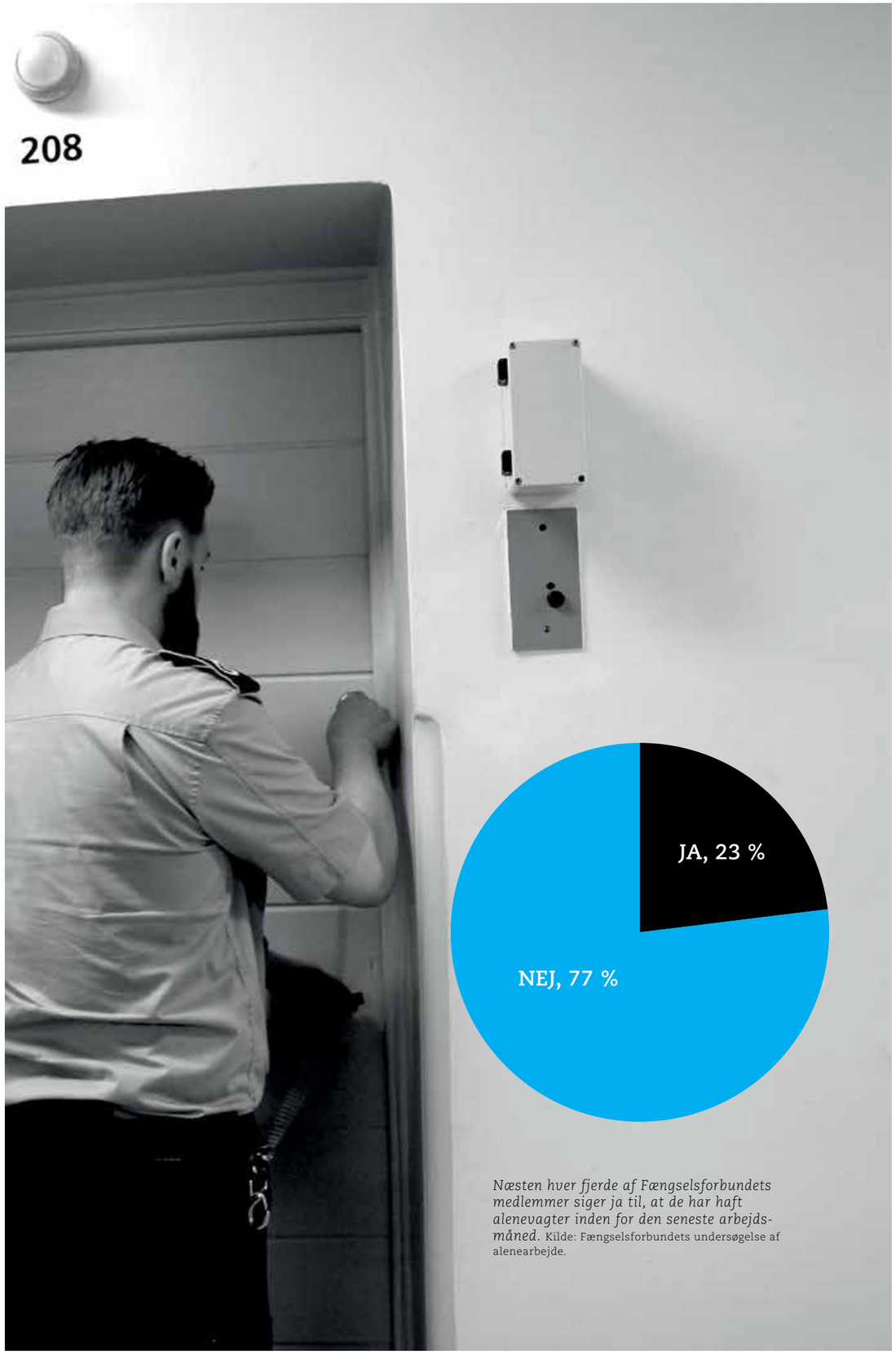

Næsten hver fjerde af Fængselsforbundets medlemmer siger ja til, at de har haft alenevagter inden for den seneste arbejdsmåned. Kilde: Fængselsforbundets undersøgelse af alenearbejde.

OVERFALDET PÅ ALENEVAGT I RINGE

Det kan have alvorlige konsekvenser, at være alene med de indsatte. Det måtte en 35-årig fængselsbetjent sande i 2009, da hun blev overfaldet i Statsfængslet i Ringe. Betjenten fortalte historien i fagbladet nogle år senere. Om hvordan to indsatte pludselig uprovokeret kastede sig over hende. At hun blev kastet bagover ind i en væg, slået i hovedet, sparket og truet med at blive skåret i. Hun råbte om hjælp, men der var ingen kollegaer, som kunne høre hende, og de to indsatte havde taget overfaldsalarmen fra hende. Først da den ene overfaldsmand tilfældigt kom til at trykke på alarmen, kom en kollega ilende til. Hun måtte forlade arbejdsmarkedet på grund af overfaldet, som formentlig kunne være undgået, hvis hun havde haft en kollega ved sin side. Arbejdstilsynet udstedte i marts 2014 fire påbud til Statsfængslet i Ringe blandt andet på grund af alenevagter. I dag benytter fængslet dog stadig denne vagtform. Fængselsforbundets tillidsrepræsentant Steen Østerberg oplyser, at der i øjeblikket er alenevagter i weekenden og på helligdage. Og ifølge Kriminalforsorgens årsrapport er der over 500 alenevagter i fængslet hvert år.

> Og fire år senere blev politikerne enige om at fortsætte tiltagene for at begrænse alenearbejdet i den seneste flerårsaftale. Siden 2013 har Kriminalforsorgen derfor årligt udarbejdet en statusrapport på området.

Det fremgår af den seneste rapport fra april 2016, at der i 2015 blev registreret 2.608 vagter, hvor betjente var alene med de indsatte mere end halvdelen af vagten. Omfanget er størst i Nyborg Fængsel, Ringe Fængsel og Kragskovhede Fængsel.

Registreringen omfatter de alenevagter, som man mener, er "uhensigtmæssige", og det er kun vagter, hvor man er alene mere end halvdelen af tiden på lukkede og halvåbne afdelinger. Er man alene på åbne afdelinger, bliver det altså ikke registreret.

Sætter man Fængselsforbundets undersøgelse i relation til Kriminalforsorgens registrering, er det dermed kun de kollegaer, som er alene i lukkede fængsler og halvåbne afdelinger, der falder ind under den officielle definiton.

I forbundets undersøgele svarer 12 procent af medlemmerne i lukkede afdelinger, at de har haft alenevagter inden for den seneste arbejdsmåned.

Undersøgelsen viser således, at alenevagter også anvendes i udbredt grad på afdelinger, hvor det anses som uhensigtsmæssigt.

ALENEARBEJDET STIGER

Ifølge Direktoratet for Kriminalforsorgen er der ikke udsigt til, at alenevagter er på vej væk. Tværtimod er der kommet flere af denne type vagter.

En foreløbig årsrapport for 2016 viser, at der sidste år var 2.640 alenevagter mod 2.608 året før. Eftersom der samtidig er lukket kapacitet i Kriminalforsorgen, udgør alenevagter nu 4,3 procent af alle vagter, hvor det kun var 3,2 procent i 2015.

Og selvom alenevagterne anses som uhensigtmæssige, er der ikke et mål om at fjerne dem helt.

Til spørgsmålet om hvad Kriminalforsorgen gør for at begrænse alenevagterne, siger HR-chef Marianne Fæster Nielsen: "Vi har i Kriminalforsorgen stor fokus på arbejdsmiljøet, og det gælder også balancen mellem arbejdsopgaver, ressourcer og bemanding. Alenearbejde drøftes lokalt i de nedsatte ressourceudvalg under institutions-SU'erne, og områdeledelserne er i vagtplanlægningen opmærksomme på at begrænse alenearbejdet mest muligt."

Hun oplyser, at der i 2016 var alenevagter i fængslerne i Renbæk, Nyborg, Ringe, Ellebæk, Møgelkær og Kragskovhede.

Læs forbundets undersøgelse på Faengelsforbundet.dk

KRITIK FRA ARBEJDSTILSYNET

"Alenearbejdet er med til at øge de høje følelsesmæssige krav i arbejdet," konkluderede Arbejdstilsynet efter en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø i Kriminalforsorgen i 2013. Tilsynet besøgte 29 fængsler, arresthuse, pensioner, KiF-afdelinger og oplevede i den forbindelse, at "de ansatte ofte er alene på afdelingerne, både i åbent og lukket regi."

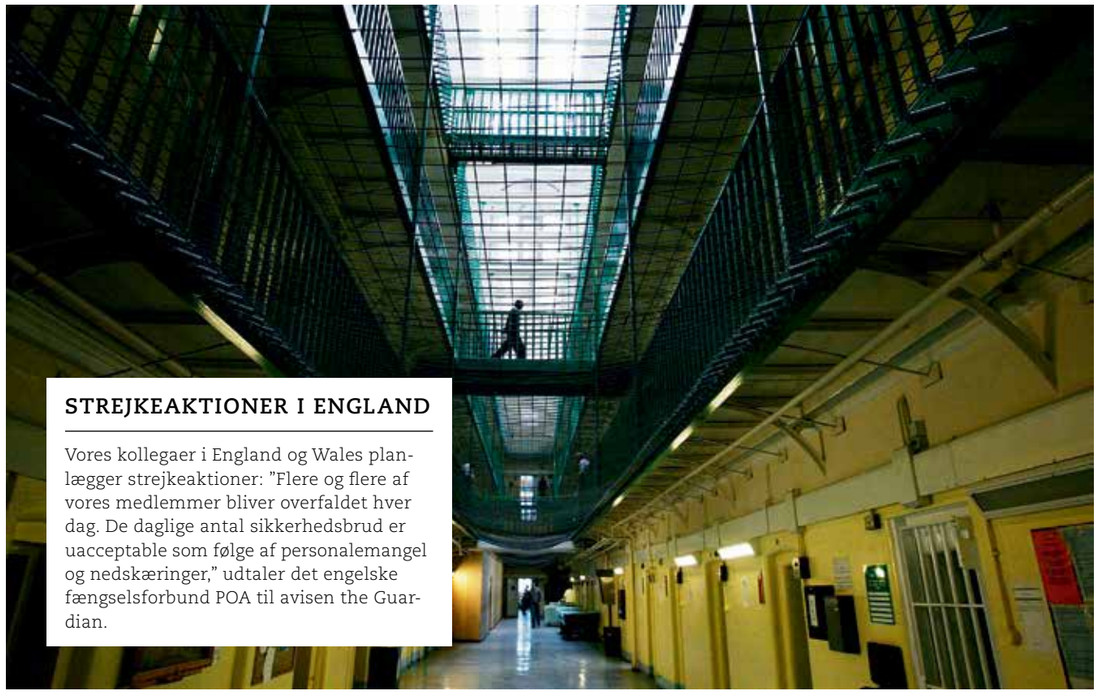

STREJKEAKTIONER I ENGLAND

Vores kollegaer i England og Wales planlægger strejkeaktioner: "Flere og flere af vores medlemmer bliver overfaldet hver dag. De daglige antal sikkerhedsbrud er uacceptable som følge af personalemangel og nedskæringer," udtaler det engelske fængselsforbund POA til avisen the Guardian.

PEBERSPRAY

Justitsministeren har efter en lovændring nu mulighed for at udvide fængselsbetjentenes adgang til peberspray, så den er en del af deres almindelige udrustning i lukkede fængsler, på lukkede afdelinger og i arresthusene.

TILLYKKE!

Kort Nyt-redaktionen ønsker fagbladet tillykke med de 100 år. Dine artikler er lidt lange i spyttet nogle gange. Vi ved også, at du er misundelig over, at vi har flere læsere end dig, men alligevel: Tillykke gamle dreng. Godt gået!

SLUT MED JULEGAVER

Staten skal ikke betale for julegaver til indsatte. Det slog justitsministeren fast, da det kom frem, at 228 indsatte havde fået julegaver af fængselspræsten på Enner Mark Fængsel.

MANDLIGE KOLLEGAER SNYDT

Kvinder lever længere end mænd. Derfor har de danske myndigheder udbetalt højere erstatning til kvinder. Men den forskelsbehandling går ikke, siger EU-domstolen. Mandlige kollegaer – der har fået udbetalt en erstatning for erhvervsevnetab som et engangsbeløb fra 1984 til 2015 – kan derfor have penge til gode. Henvend dig til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis du er en af dem.

DET BRÆNDER I ARRESTEN

Indsatte og ansatte måtte i hast rømme Helsingør Arrest midt om natten den 1. marts og tilbringe et par timer i gården. En indsat havde sat ild på sin madras. Manden blev fundet bevidstløs på gulvet og kørt i ambulance til hospitalet, hvor han blev meldt uden for livsfare.

NY APP TIL MEDLEMMERNE

Fra i dag kan du downloade Fængselsforbundets medlems-app 'Mit Forbund' til din smartphone og tablet. Her kan du blandt andet læse nyheder, pressemeddelelser, kontaktoplysninger og medlemsfordele nemt og hurtigt. Første gang du bruger app'en, skal du oprette dig med e-mail og fornavn for at øge sikkerheden. Find den på App Store og Google Play.

STORSTRØM ÅBNER I SEPTEMBER

"Jeg vil skyde på, at det nok bliver engang i september," fortæller Erik Bang, chef for Koncern Anlæg i Kriminalforsorgen til Nordfalsters Avis om det tidspunkt, hvor man forventer at tage imod de første fanger i Storstrøm Fængsel. Første spadestik blev taget i december 2012.

DEN NORSKE STAT VANDT OVER BREIVIK

Anders Breivik har ikke været udsat for umenneskelig behandling i forbindelse med sin afsoning. Det fastslår en norsk appelret. Breivik havde blandt andet klaget over, at han i perioder er blevet udsat for daglige visiteringer, at han har siddet mange år i isolation, overdreven brug af håndjern samt streng brev- og telefonkontrol. I sin dom skriver appeldomstolen, at man må forvente "et element af lidelse og nedværdigelse," når man afsoner i en afdeling med særligt højt sikkerhedsniveau. Breivik vil anke sagen til Højesteret og om nødvendigt til Menneskerettighedsdomstolen. Han blev i august 2012 idømt 21 års forvaring for at have dræbt 77 mennesker ved et bombeangreb i Oslo og en skudmassakre på øen Utøya.

I Renbæk Fæng sel må man gerne træde på græsset, men man må ikke ryge det.

ET FAGBLAD **GENNEM 100 ÅR**

I april 1917 kom fagbladet Fængselsfunktionæren til verden. Forbundet havde på det tidspunkt eksisteret i fire år, men der manglede et blad, som kunne samle medlemmerne og være et talerør udadtil.

Af Søren Gregersen og Kristian Westfall

"Bring da Bud til dem, der bor i Øst og Vest, i Horsens og Vridsløse og Nyborg, til Funktionærerne ved Danmarks Straffeanstalter og til alle andre, som interesserer sig for Funktionærerne i Landets Straffeanstalter. Kolleger, Fængselsfunktionærer! Dagen i Dag er en Mærkedag for os. Lad os forstaa ikke underkende Betydningen af, at vi er naaet saa vidt, at vi har faaet vores eget lille Organ, som skal være Budbringer mellem os, som skal tømre os fastere sammen til en Kompakt Enhed, som gennem Oplysning skal skabe Respekt for vor Gerning og vor Stand og danne en Ringmur om vor Borg, vor Sammenslutning."

Sådan skriver redaktør Bech-Mathisen fra Statsfængslet i Nyborg i den første spalte i *Fængselsfunktionæren* april 1917, som fremgår på modsatte side. Man kan kalde teksten for bladets grundlov.

Redaktøren fortsætter: "Vort Blad skal have den Opgave at være et Værn for vore interesser i den mest intimeste Forstand, at bringe Bud til dem, der skal vide, hvor Skoen trykker, at have et vaagent Øje Opadtil som nedadtil."

Fagbladet blev sat i verden for at samle betjentene fra de tre daværende fængsler og varetage betjentenes interesser.

For som Bech-Mathiesen påpeger: "Er der en mærkelig Uforstaaenhed over for Straffeanstalternes Funktionærstand. Man synes at have den Opfattelse, at det er et underordnet Spørgsmaal, hvem og af hvilken Beskaffenhed disse Mennesker er, som vogter Landets Straffefanger, Samfundets Forbrydere."

Redaktøren – som senere blev arrestforvarer i Blegdamsvejens Arresthus i København – lagde altså en kritisk linje fra starten.

Han var som sine ligesindede i det nystartede forbund opmærksom på, at jobbet som fængselsbetjent stillede store krav. Arbejdsgiveren kunne ikke længere lade fangerne være "prisgivet den inkvisitoriske Tidsalders Aand i slimede Fangehuller." De faldne skulle op at stå igen som brave samfundsborgere.

Derfor blev man nødt til at give betjentene rimelige arbejdsvilkår: "Vi ved jo alle, at vor Gerning isolerer os fra Omverdenen, fra det frie, pulserende Liv, og forkalker baade i fysisk og aandelig Henseende alt det, som i det daglige Liv Skulde bære os oppe."

Kigger man de mange hundrede blade igennem, som er blevet skrevet, trykt og omdelt lige siden, må man sige, at målet er blevet indfriet til fulde.

Artiklerne har handlet om arbejdstid, løn, pension, uniformer, uddannelse, arbejdsmiljø, cirkulærer, faglige møder, jubilæer og mange andre aspekter af jobbet som fængselsbetjent.

Vi har fundet de gamle blade frem fra arkivet. Her er nogle tilfældige nedslag i bladets 100-årige historie:

APRIL 1917

FOR 3,50 KRONER KONFEKT TIL DAMERNE

I det allerførste fagblad blev der blandt andet aflagt regnskab for en juletræsfest i Nyborg. De samlede udgifter lød på 168,51 kroner, herunder en udgiftspost på 3,50 kroner til "Konfekt til Damerne" og 3,10 kroner til "Kaffe og Cigarer til dem, som pyntede Juletræet." Udgifter og indtægter passer på sidste øre. En medvirkende årsag hertil er et tilskud på 10 kroner fra Konsul Birchs Jagtpenge.

APRIL 1927

SKÆR NED – MEN FRA TOPPEN AF

Selvom det var før finanskrakket i 1929, var det allerede nedskæringstider. Det skulle dog ifølge fagbladet ikke alene gå ud over underste tjenestemand, men også den højeste: "Gennemgaa kritisk alt det "Arbejde", der udføres i de utallige kontorer. Herrerne arriverer ofte op ad Formiddagen, og når de fordufter igen lidt hen ad Eftermiddagen, glemmer de naturligvis at fortælle det til den Inspicerende, ligesom de passer paa at faa Piben gemt hen og faa Skrivebordet fyldt med papirer, naar de faar besøg."

> fortsætter side 17

1927

1937

1947

1957

1967

FÆNGSELSFUNKTIONÆREN

ORGAN FOR BETJENT-FORENINGERNE FOR DANMARKS STRAFFEANSTALTER

ABONNEMENTSPRIS: 2 KRONER AARLIG

NUMER 1 | SØNDAG DEN 1. APRIL 1917 | 1. AARG.

Kolleger, Fængselsbetjente!

Vaagn op og vær med i Arbejdet for vort sociale og økonomiske Vel!

Saa styr da ud paa de vildene Vover, du lille Snekke. Flaget til Tops og bekend Kulør. Dannebrog er Standarten, hvorunder du sejler. Hold din Kurs støt og rolig. Din Last er reel, der er ingen Kontrabande ombord. Vel er det en ansvarsfuld Post i disse Tider at være Kaptajn paa Søen. Overalt i Farvandene lurer de moderne Havuhyrer; som et Kryb fra Underverdenen stiger de op fra Dybet for ved et kraftigt Bid at dræbe alt, hvad der kommer inden for dets Rækkevidde.

Din Last, du lille Skude, kan ikke gaa til Bunds, den vil stadig flyde ovenpaa, saa vist som Frihed og Fremskridt aldrig forgaar.

Bring da Bud til dem, der bor i Øst og Vest, i Horsens og Vridsløse og Nyborg, til Funktionærerne ved Danmarks Straffeanstalter og til alle andre, som interesserer sig for Funktionærerne i Landets Straffeanstalter. Kolleger, Fængselsfunktionærer! Dagen i Dag er en Mærkedag for os. Lad os forstaa og ikke underkende Betydningen af, at vi er naaet saa vidt, at vi har faaet vort eget lille Organ, som skal være Budbringer mellem os, som skal kæde og tømre os fastere sammen til en kompakt Enhed og Enighed, som gennem Oplysning skal skabe Respekt for vor Gerning og vor Stand, som skal danne en fast Ringmur om vor Borg, vor Sammenslutning. Vort Blad skal have den Opgave at være et Værn for vore Interesser i den mest intimeste Forstand, at bringe Bud til dem, der skal vide, hvor Skoen trykker, at have et vaagent Øje opadtil som nedadtil. Vaagn da op, ung og gammel indenfor Fængselsetatens Funktionærstand, og vær med i Arbejdet for vor sociale og økonomiske Højnelse og Udvikling.

Der ligger en rig Arbejdsmark foran os, mange Opgaver, store og smaa, venter paa sin Løsning; os selv staar det til, om vi vil have dem løst. Ingen gør det for os. Med smukke Talemaader og Løfter kan vi ikke ernære os og vor Familie. Ingen Stand er gennem Tiderne bleven miskendt og holdt nede i den Grad som Fængselsbetjentstanden. De tykke kinesiske Ringmure har ligesom en Midgaardsorm omklamret alt og alle, der laa indenfor dette Bælte.

Vi ved jo alle, at vor Gerning ligesom isolerer os fra Omverdenen, fra det frie, pulserende Liv, ligesom forkalker baade i fysisk og aandelig Henseende alt det, som i det daglige Liv skulde bære os oppe. Og dog er det af yderste Vigtighed, at Fængselsbetjenten formaar at holde sig frisk fysisk som aandelig, thi hele vor Gerning fra Morgen til Aften fordrer nemlig det bedste af sin Mand, fordrer en Given fra sig igen af det bedste man ejer af menneskelige Dyder og Goder overfor de Mennesker, der er betroet i ens Varetægt. Den Humanisme, som gennemsyrer Samfundet i de forskellige Lande paa Straffefuldbyrdelsens Omraade, har jo ogsaa herhjemme begyndt at gøre sig gældende. Humanismen og Forstaaelsen glipper dog noget over for Opsynet; man ligesom distanceres i den Retning af Fangerne, hvorpaa hele Bevaagenheden hviler. Der synes til alle Tider fra oven af at have været en mærkelig Uforstaaenhed over for Straffeanstalternes Funktionærstand. Man synes at have den Opfattelse at Statsmagten ikke alene her i vort lille demokratiske Samfund — det samme har gjort sig gældende i andre Lande —, at det for denne var et underordnet Spørgsmaal, hvem og af hvilken Beskaffenhed disse Mennesker var, som blev sat til at vogte Landets Straffefanger, Samfundets Forbrydere. I ældre Tid var det jo almindelig Kotume, almindelig Samfundsopfat-

telse at uskadeliggøre Forbrydere blot paa den Maade, at de blev spærret inde i mere eller mindre uhyggelige Rum. Fangen fik sin mere eller mindre reglementerede Kost, hvis den ikke forinden var havnet i en eller anden Tugtemesters maaske ligesaa hungrige og forsultne Mave. Statsmagten følte paa den Tid saaledes at have gjort sin Pligt overfor Samfundet, naar Forbryderen først var indenfor de fire Mure bag Laas og Slaa. Manden var uskadeliggjort, Retten var sket Fyldest, og her holdt Kulturen op.

Saaledes er det ikke mere. En anden Opfattelse gør sig nu gældende, en humanere, en mere menneskelig. Fangerne er nutildags ikke længere prisgivet den inkvisitoriske Tidsalders Aand. Et mægtigt Skridt har siden da fra de skumle, slimede Fangehuller bragt Landenes Straffefanger op i lysere Etager, hvor Orden, Renlighed og Præcision hersker i alle Ting, hvor alt gaar som et Uhrværk. Samfundet har nu faaet Forstaaelsen af, at dets Pligter ikke hører op med, naar Fangen er spærret inde og har faaet det rent ydre Smuds vasket af; nej, da først begynder den moderne Straffefuldbyrdelse. Fangens indre Smuds, som klæber ved ham, skal efter det humane System og tvættes af, og her begynder da Straffeanstalternes Funktionærer deres Opgave. I Sandhed, Kolleger, en stor og en smuk Samfundsopgave, som Staten paalægger os alle, Overordnede som Underordnede indenfor Murene: Paa alle Maader at rette den Faldne, at give ham tilbage til Samfundet som et bedre og nyttigt Individ, hvor han skal udfylde sin Plads ved Siden af alle andre brave Samfundsborgere.

Som det er en Lykke og en Betingelse for en Skole at have en solid og veluddannet Lærerstand, saa er det af samme, ja man kan vel sige af mindst lige saa stor Vigtighed for en Straffeanstalt at have en god, veludrustet og forstaaende Funktionærstand. Der maa absolut være pædagogiske Evner til Stede i en Fængselsmand. Der maa være et Sjæleliv til Stede for at forstaa og kunne gøre Fyldest paa den rette Maade paa den Plads, som en Fængselsbetjent indtager. Vi maa erindre, at vi fra Morgen til Aften har med levende Materiale at gøre, med Mennesker af Kød og Blod ligesom os selv. Det er ikke som en anden død Ting, man kan kaste og smide med, som en Portør ligegyldig kan smide en Kasse ind i en Godsvogn. Nej, der turde dog være en himmelvid Afgrund at klassificere Fængselsetatens Funktionærer med den eller den Etat, saavel paa det rent økonomiske som i anden Retning. Dette skal ikke være sagt til Forklejnelse af denne eller andre Etater indenfor Staten, men Fængselsgerning er og bliver nu noget for sig, hvis man da ikke ser altfor overfladisk paa Sagerne. Man forstaar ikke, at Statsmagten til alle Tider har udvist en saadan Karrighed, naar det gjaldt at stille de fornødne Midler til Raadighed til Opnaaelsen af en kvalificeret Betjentstand inden for Straffeanstalterne. Man forstaar ikke, at Danmarks Retslærde og Øverster aldrig har fundet for godt at beskæftige sig med Funktionærstanden indenfor Straffeanstalterne. Gennem alle Tider og i vore Dage var og er Opsynsbetjenten kun et Nummer, en Brik, som de Overordnede kun regnede med talmæssigt set. Der er vel nu i de allerseneste Tider sket en Strømkæntring i denne Opfattelse. Fængselsbetjenten har vel nok i de senere Aar tilkæmpet sig en lille Smule mere Anerkendelse som et ikke bart og blot Nummer, men som en Faktor inden for Fængselsmurene, som et vigtigt Led i hele vort humane Straffesystem, hvor der ingen Brug er for Numre, men for tænkende og følende Mennesker med ranke Rygge og faste Viljer. — Sikkert er det ogsaa, at daarligt betalte, ukvalificerede Fængselsbetjente forkludrer og hæmmer Maalet i Straffefuldbyrdelsen, derimod kan det med Vished antages, at godtbetalte og kvalificerede Betjente i stigende Grad hjælper til med at fordre Straffens Fuldbyrdelse paa den rette og idielle Maade ud i Livet.

Men tror Staten længere at kunne faa kvalificerede Opsynsbetjente til den svimlende Løn af 1100 Kr. om Aaret. Man blues uvilkaarlig, at Staten endnu i 1917 lønner Fængselsbetjenten med denne Sulteløn. Professorer og Videnskabsmænd skriver lange Afhandlinger om, hvormange Kubikmeter Luftrum, hvormange Kalorier af Fedtstof af Næringsstoffer Landets Forbrydere skal have for at bevare Huldet. Hvem tænker i denne Forbindelse paa Opsynsbetjenten, hvormange Procent Fedtstof, hvormange Kalorier Næringsværdi, han skal have for at opretholde Livet for sig og sine for at kunne holde sig frisk paa Legeme og Sjæl, ved hans opslidende og sløvende Fængselsgerning. Med begærlige Blikke stirrer Nutidens Fængselsbetjente paa Fangernes Middagsmad, naar den deles om. Af de 1100 Kr., formaar ingen Fængselsbetjent længere at kunne tillade sig en tilsvarende Kost som Straffefangernes. Med egne Følelser stiller Betjenten pligtskyldigst efter Aftensbordet hos Landets Straffefanger med Tændstikker og Cigarer. Men som en Dame gerne underkaster sig Modens Luner, saaledes med Fængselsbetjenten, man ved jo, at der er noget der hedder moderne Straffemetoder, og her er altsaa indbefattet Cigarer og Tobak efter Fangens Behag. Bagefter kan Hr. Straffefangen saa forlange Papir og Konvolut og indsende hemmelig Klage, hvis Betjentens Entrè ikke havde været i Overensstemmelse med den moderne Retspleje. — Men selv paa den ædleste Stamme kan jo vokse Vildskud. Den kloge Gartner fjerner disse. —

Kolleger! Det synes som om Udviklingen inden for vore Rækker slet ikke har holdt Trit med Udviklingen indenfor hele Fængselslivet, for at sige det kort. Man faar let det Indtryk, at Fangernes Vel gaar langt over det for Betjentstandens. Det er vel et billigt Forlangende, at Danmarks Fængselsbetjente skal ikke være daarligere stillet, end Landets Forbrydere. Da maa vi vel kunne forlange, at vore Fængselsautoriteter gør ligesom et lille Pusterum overfor Straffefangerne og dernæst helliger sig Betjentstanden i en tilsvarende Grad med Hensyn til Reformer og Forbedringer inden for vore Enemærker. Men der er vel ingen Laurbær at høste for Pionerer i denne Retning? — Jeg slutter nu disse indledende Betragtninger i vort Blad med en Henvisning til den preussiske Minister von Arnims Udtalelse for mere end hundrede Aar siden. Han udtalte:

„Jeg kender, naar man undtager Opdragelsesanstalter, ingen Institution, hvor det kommer an paa saa gode, moralske og brugbare Personer, som ved Straffeanstalter. Ingen Steder kan der udrettes mere godt, i det modsatte Tilfælde, ingen Steder kan der stiftes mere ondt end i Straffeanstalterne. — Altsaa allerede for hundrede Aar siden var der en Forstaaelse af, at Opsynspersonalet i en Straffeanstalt er Anstaltens Alfa og Omega."

Saaledes talte for Hundrede Aar siden en preussisk Minister. Skulle disse Udtalelser ikke animere vore høje Foresatte indenfor Fængselsetaten til i Forening med os at kaste sig i Breschen for en Højnelse af Betjentstanden i økonomisk og kulturel Retning. Der er vistnok megen Forstaaelse og Velvillie mellem vore Overordnede, at det er af stor Betydning at have en Betjentstand, som med Interesse gaar til sit Dagværk, men Forstaaelse og Velvillie alene kan ikke gøre det. Ideerne og Velvillien maa give sig praktisk Udslag. Der maa handles.

Uniformsspørgsmaalet.

Hvad er en Uniform? — En Uniform er et Hylster, som man iklæder levende Mennesker med, mod og med deres Vilje. Den er som en ydre Skal, et Skilt, hvorpaa man omtrent kan læse sig til, hvormeget et Menneske er værd i Grader og Lønningsklasser i offentlig Omdømme. Men det rent indre Menneskes Værd kan ikke uniformeres. En Uniform med Guld og Sølv og andet Dingel Dangel, kan ikke omdanne eller forrykke Værdimaaleren i nævneværdig Grad i denne Henseende. Et Menneskes Karakter formaar en Uniform ikke at dække over. Man kan til en hvis Grad tilegne sig gode Manerer og Omgangsformer samt almen Dannelse, men hvor dette ikke i Forvejen er ét med Personen medfødt i ophøjet Vuggegave, da bliver dette kun Skuespilkunst. — Naturen fornægter sig aldrig. — Ved den første den bedste Lejlighed, hvor Naturen gaar over Opdragelsen, kommer Mennesket frem i al sin Nøgenhed og blotter sig snart i een snart i en anden Retning. Snart er det Probenreuteren, snart er det Aristokraten, Demokraten, Plebejeren, Tyrannen eller Hjertemennesket, som giver sig Udslag og skinner igennem.

Men som det store Udviklingens Hjul ruller ustandseligt og i al Evighed og fornyer og omformer Mennesker og Menneskers Tankesæt, saaledes foregaar der og indenfor Uniformernes, indenfor den alm. Klædedragts Omraade en Omformen og Fornyen, og hvem der ikke underkaster sig denne Udviklingens Modelære betragtes jo i Reglen som Særlinge.

Indenfor Fængselsetaten er vi jo ogsaa for Tiden stærkt interesserede i Uniformsspørgsmaalet. I Normeringen saavelsom i dens Udseende. En Uniformskommission blev for Aar siden nedsat for at udarbejde Forslag til en Forandring i det bestaaende. Det var vel ogsaa paa høje Tid og paatrængende nødvendig, at der blev skabt faste Rammer for, hvad en Fængselsfunktionær kan forlange af Beklædningsgenstand. Da alt til Dato har været — som af sær Naade — i denne Retning. Saa lille som Fængselsetaten er, saa rig er den og paa Afvekslinger og Variationer i næsten alle Retninger. I Horsens holdes der, som bekendt, strengt paa, at ingen Betjent maa være i Funktion inden for Murene uden den der gældende Uniform. Et udmærket Princip.

I Nyborg, ak ja, i Nyborg, — den gamle Militærby, hvor Uniformerne og hvad der deri stak, igennem Tiderne var Byens Hjerte og Stolthed; hvor man i sin Tid ikke kunne spytte uden at ramme en sabelraslende Fædrelandsforsvarer, som oftest disse Fortidens drabelige Sekondløjtnanter, der udfordrende overfor Byens maskuline, besnærende overfor alt det feminine indenfor Byens civile Befolkning altid kunne træffes paa Byens Gadehjørner.

Her i denne gamle Militær- og Uniformsby synes alle gamle Traditioner paa Uniformeringens Område indenfor Straffeanstaltens Mure at blive traadt under Fødder. Hvilket Syn i Fløjene under Gaardturene har det ikke været her paa Anstalten med de mange afvekslende Reservebetjente. Det var et Syn for Guder til Tider at se disse Civillister omgærdet med Sværd ved Læn og Muskedonner, dog af lille Kaliber, uden paa civil Jakkesæt og stribede Bukser. Jeg husker en Gang selv, at jeg blev betroet denne vigtige Post, som Reservebetjent, i fuld Krigsmaling, at skulle indgyde hele Kompagniet den statslige, fængselsmæssige Respekt og Skræk under en Gaardtur. Jeg formente dog ikke, at jeg i min civilistiske Paaklædning formaaede at gøre Fyldest i denne Retning og fik en uniformeret Kollega til at overtage det ærefulde Hverv for mig. Skulle dette nu være sket som befrygtet, — saa burde een dog have haft en Smule Kendskab til at behandle Skydevaabnet. —

Jeg kan og tænke mig, at Kompagnichefens gamle Militærhjerte maa have blødt til Tider ved hele denne Fastelavnssammenstilling af Uniformer baade for Soldaternes og Befalingsmændenes Side. De arme Reservebetjente gik altid som Spurv i Tranedans ikke alene overfor deres Kolleger men desværre og overfor Fangerne. Reservebetjenten var og er altid gennem Uniformeringen saadan en Slags deklasseret Betjent. Kasketten formaar ikke at give Manden, der Dagen i Forvejen maaske var kommen lige ude fra det ædle Landbrug eller fra Værkstedet den fornødne Autoritet og Værdighed.

Hvem kan i Aanden forestille sig, naar f. Eks. en lille Blegfis af en Skrædder med lange Krøller og krumme Ben, stor, flad Cyklekasket indtage Pladsen som Portner ved Statens Straffeanstalt, ved den store, alvorlige Straffeanstalt. Hvor hele det ydre Apparet skal virke i Kontakt med alt det øvrige. En Portner og en Portindgang til en kgl. dansk Straffeanstalt med Krone over, blive bevogtet af en lille Skrædder med flad Sixpence. Hvilken Ironi. De massive kgl. Portmure maatte jo, hvis de havde haft Mælet, have anraabt Himlens Blaa om „Rache" — for en saadan profan Disposision fra ansvarsfuld Side af. — Men intet gaar ej heller ustraffet hen i denne Verden.

Et andet Tilfælde er lige saa betegnende dog i modsat Retning

Ved en Julekoncert, som Anstalten afholdt, fortælles der, at en da nylig udnævnt Fungerende en halv Eftermiddag løb om i Adams Kostume for at faa syet bred Snor om Kasketten og Kraven. Bøse Tunger fortæller, at det var for at gøre Indtryk paa de op-

Fortegnelse

over

de til Mødet i København den 6. og 7. Marts 1917 anmeldte Foreninger til Forberedelse af en Fællesrepræsentation for offentlig ansatte Tjenestemænd i Danmark.

	Antal Medlemmer
Jernbaneforeningen	2845
Statsskovfogedernes Forening	95
Fyrvæsnets Forening	306
Foreningen af Betjente ved Statens offentlige Lysthaver	12
Foreningen for Funktionærer ved Fiskerikontrollen m. v.	70
Vandbygningsvæsenets Fællesforening af 1908	177
Foreningen af Havnefogeder i Danmark	41
— - Funktionærer under Økonomien paa Statens Statens Sindssygehospitaler	118
Forbundet for Dansk Plejerpersonale paa Statens Sindssygehospitaler	323
Betjentforeningen for Danmarks Straffeanstalter	202
Foreningen af Funktionærer ved Danske Privatbaner	1977
— for Bestillingsmænd under Kultusminist.	60
— af Kontorbetjente ved Amtstuerne	75
— for alle faste Arbejdere ved Orlogsværftet	550
Den danske Toldetatsforening	929
Dansk Telegrafforening	1020
Underofficersforeningen	1150
Københavns Kommunalforening	1370
Kommunalt Arbejderforbund i København	5365
Dansk Postforbund og Landpostbudenes Centraforening	5700
Københavns Kommunelærerforening	800
Samvirke. Forening af Hospitalsinspektører m. fl.	59
Frederiksberg Kommunalunion	525
Foreningen af Statsskovridere m. fl.	38
Landsforbundet af kommunale Tjenestemænd	1000
Foreningen af Inspektører under Arbejds- og Fabrikstilsynet	32
Dansk Postforening	1700
Statsskolernes Lærerforening	240
Toldrorsbetjentforeningen	415
Danmarks Lærerforening	9000
Foreningen for Tjenestemænd ved Statens Seminarier	24
Assistentshusets Funktionærforening	38
Foreningen af Personale ved Udskrivningskredsene	25
Dansk Jernbaneforbund	7500
Dansk Telegrafforbund	165
Foreningen af civile bygningskynd. Fkt. i Ingeniørkorpsets Bygningstjeneste	12
Dansk Lokomotivmands Forening	1600
Dansk Politiforbund	2000
Foreningen for civile Funktionærer og Arbejdere under Krigsministeriet	1200
Foreningen for Tjenestemænd ved sociale Institutioner under Indenrigsministeriet	70

Nyborg Lokalforening.

Den 17. Januar fejrede vor Kollega, Hr. Betjent Nielsen-Houlbæk og Hustru deres Sølvbryllup. Sølvbrudeparret var Genstand for megen Opmærksomhed fra Nær og Fjern. Kollegerne her paa Anstalten overrakte Sølvbrudeparret en smuk, moderne Sølvopsats med et Indhold af Vindruer samt Lykønskningstelegram. Gaven blev ved Formanden og Kassereren overrakt Sølvbrudeparret.

Den 1. Januar modtog Opsynsbetjent G. Kriegbaum sin Udnævnelse som Materialbetjent ved herværende Straffeanstalt, en Stilling, Kriegbaum som insigtsfuld Haandværker sikkert vil kunne bestride til alles Bedste. Hr. Kriegbaum sidder desforuden i Betjentforeningens Bestyrelse. Maatte hans Interesse for vort Foreningsliv ikke lide nogen Afbræk for den brede Snors Skyld.

Den 6. Januar afholdt Betjentforeningen sin aarlige Juletræsfest, som kunde glæde sig ved en overordentlig stor Tilslutning. Vore Overordnede bearede Festen ved Deres Nærværelse, samt viste os paa forskellig Maade Opmærksomhed. En Del Genstande var stillet til Bortlodning. En stor prægtig Hestestald med alt Tilbehør, skænket af Hr. og Fru Viceinspektør Kampmann, vakte megen Beundring En stor Dukke, skænket af Hr. Isenkræmmer J. Jensen, fik de mange smaa Pigeøjne til at staa paa Stilke. Ni andre Dukker spet som humørgørende Fængselsbetjente, Gardister og Postbude havde vi vor Kollegas Hustru, Fru Møller, at takke for. Disse Dukker bortauktioneredes under megen Moro og Latter. Yderligere var der fra G. Kriegbaum udsat 2 Raceduer og fra anden Side to Malerier. Industrihotellets lille Sal var festlig smykket samt var der fælles Kaffebord. Den hele Aften forløb under en udmærket kammeratlig Stemning, og de mange glade Barneansigter straalede omkap med Julelysene. Alt i alt var alle enige om, at det havde været en udmærket og stemningsfuld Aften, som Foreningen havde Glæde og Ære af. En Tak til alle der havde skænket Foreningen Gaver. Andetsteds i Bladet vil man finde Regnskab over Udgifter og Indtægter fra denne Festlighed.

Hr. Typograf Jerløv, som i nogen Tid vikarierede for Hr. Gondrup her paa Anstalten, modtog den 1. Marts efter Ansøgning om fast Ansættelse ministeriel Udnævnelse som Værkmester af 2 Grad Løn 1800 Kr. Til Lykke. Vi haaber alle paa et godt Samarbejde. Hr. Jerløv, som er gammel Foreningsmand, vil sikkert heller ikke i sin nye Stilling svigte de gamle Principper, men være med i Arbejdet for sine Kolleger i Kampen for lysere Kaar

Regnskab

for

Juletræsfesten i Nyborg 6. Januar 1917.

Indtægt.

Billetter	84	Kr.	Ø.
Lodsedler til Malerier	53	-	„ -
Auktion over Dukker	9	-	85 -
Tilskud fra Konsul Birchs Jagtpenge	10	-	„ -
Tilskud fra Købmand Hendriksen	5	-	„ -
Tilskud fra Foreningen	6	-	66 -
Ialt	168	Kr.	51 Ø.

Udgift.

Kaffe, Chocolade og Betjening	57	Kr.	45 Ø.
Leje af Sal	6	-	„ -
Musik	15	-	„ -
Rammer til Malerierne	18	-	80 -
Juletræet	3	-	„ -
Garderobe	10	-	35 -
Legetøj og Lys	30	-	83 -
Godter til Børnene	18	-	08 -
Konfekt til Damerne	3	-	50 -
Materiale til Syning af Dukkerne	1	-	50 -
Kuponbøger	„	-	90 -
	165	Kr.	41 Ø.
Kaffe og Cigarer til dem, som pyntede Juletræet	3	-	10 -
Ialt	168	Kr.	51 Ø.

Ansvarhavende Redaktør: *L. Bech-Mathiesen*, Fængselsbetjent, Nyborg Straffeanstalt.
Korrespondance til Privat-Adr.: Slotsgade 17.
C. SCHØNEMANN, NYBORG

APRIL 1937

NATSTYRKEN VAR ET STYKKE OLDTID

Inspektionsbetjent Vaupell Rasmussen fra Statsfængslet i Horsens får pæne ord med på vejen for sit 25-årige arbejde for kollegaerne: "Det var ikke længe efter, at Jubilaren var kommet i Fængselsvæsenets Tjeneste, før han fik Øje paa det forældede System. Natstyrken var i Særdeleshed et Stykke Oldtid. Ikke alene var lønnen mindre, men de rent tjenstlige Forhold var under al kritik. Da Betjentforeningen stiftedes, meldte Jubilaren sig omgaaende til Arbejdet, og lige siden den dag har han været overordentlig interesseret og arbejdssom for vor fælles Sag."

APRIL 1947

TOPPEN ER NAAET

Krigen er ovre, og det er blevet bedre tider. Faktisk så gode, at fagbladet er i tvivl om, hvorvidt det kan blive bedre: "Enhver dansk Fængselsmand vil i Dag gerne indrømme, at vi har været inde i en Opgangsperiode i de Aar, der er gaaet siden sidste Kongres. Vore økonomiske forhold er blevet forbedret, om det saa er nok – ja, det kan der selvfølgelig diskuteres om, men at Toppen er naaet, kan der vist ikke diskuteres om."

APRIL 1957

UTAKNEMLIGT JOB AT VÆRE REDAKTØR

Der er gået 40 år siden første udgivelse, og man har droppet at skrive navneord med stort. Fængselsforbundets formand A.C. Petersen, markerer bladets jubilæum ved at sende en hilsen til de mange redaktører, som møjsommeligt havde sikret, at bladet kom ud til medlemmerne. Det er et job, som ikke altid bliver påskønnet, skriver formanden: "Der er ingen tvivl om, at det er et utaknemligt job at være fagbladsredaktør – men i bevidstheden om, hvor værdifuldt det er for forbundet at have et medlemsblad, har de af yderste evne bestræbt sig for at løse denne opgave på bedste måde."

APRIL 1967

SKAL VI NEDLÆGGE BLADET?

Vi er kommet godt op i tresserne, og efter 50 år med samme design har bladet ændret form. Layoutet er blevet mindre. Til gengæld er der flere fotos – dog ikke i farver. Formand S.K. Laustsen kigger fremad. Måske er tiden løbet fra et blad alene for fængselsbetjente: "Ser vi på de mange tjenestemandsfagblade må resultatet vel nok blive, at den nuværende form ikke er særlig rationel. Mange af de emner bladene behandler er det samme. Det ville derfor sikkert være bedre, og i hvert fald mere økonomisk, om stof af fælles interesse blev redigeret og trykt af f.eks. C.O.I. (Centralorganisationen)."

APRIL 1977

BLODFATTIG LÆSNING

Bladet overlevede, men det blev ikke påskønnet af alle. Hr. Aagaard fra Arresthuset i Helsingør benytter 60-årsjubilæet til at give bladet en tur med krabasken: "I al almindelighed må det nok erkendes, at dette blodfattige og ferske blad just ikke fænger. Vi har fået en særlig udvalgt redacteur med ret til at smøre en leder. Denne ret virker en kende præsteagtig," skriver han blandt andet. Også omtalen af Fængselsfunktionærernes Idrætsforbund får en bredside: "Man beærer os desuden med atletiske resultater i form af fodboldresultater, badmintonmestre, og hvad man nu kan hitte på af badutspring."

APRIL 1987

KRAFTIGT SNEFALD, FUGLE PROMENERER

Fagbladet er kommet op i A4 igen, og bringer nu også egentlige artikler. Hovedhistorien handler om vold i jobbet. Journalisten indleder på denne måde: "Kraftigt snefald, fugle promenerer på ringmuren. En bil er lige drejet ind på anstaltens vej, og nærmer sig den fire meter høje betonmur. Bilen er lastet med stiger og våben." Det handler om en voldelig flugtaktion i Sverige, hvor personalet ender med at blive beskudt af to mænd, som hjælper to fanger med at flygte. Betjentene bliver heldigvis ikke ramt fysisk, men det bliver de psykisk, og det bliver ifølge artiklen negligeret af ledelsen i Kriminalvården.

APRIL 1997

REGERINGEN FØRER EN VATTET POLITIK

Der er kommet farver på forsiden, og der er artikler både fra medlemmer, fagfolk og politikere. Uffe Ellemann-Jensen skriver et længere indlæg om forholdene i fængslerne. Oppositionslederen har mistet sin ministerpost fire år tidligere, og nu skærper han tonen: "Den nuværende regering fører en blødsøden og vattet retspolitik. Venstre mener, at voldsproblemet i fængslerne kræver en særlig opmærksomhed. Det skal være forebyggende initiativer, som kan bringe volden ned."

APRIL 2007

FORÆLDREDEMONSTRATION

Forsiden er præget af en flot kvindehånd, der tidstypisk og kompetent navigerer en computermus. En del af bladet handler nemlig om, at det skal være slut med spildtid, omveje og et utal af skærmbilleder i klientsystemet. De flotte farver, der har prydet forsiden, er nu endelig rykket ind i bladet. Nogle af billederne er fra en forældredemonstration foran Vestre Fængsel. Mor og far ville finde ud af, om deres poder var der inde bag trem-merne. Det måtte fængslet nemlig ikke oplyse, fremgår det.

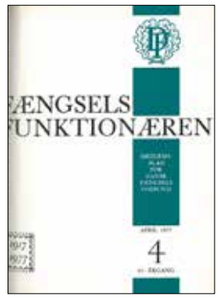

1977

1987

1997

2007

Fængselsfunktionæren er udkommet i 100 år under samme navn. I dag kommer bladet med netartikler hver uge og i en trykt udgave hver anden måned.

SVAR TIL MEDLEMMERNE

Her er Søren Pape Poulsens svar på nogle af de mange spørgsmål, som Fængselsforbundets medlemmer har stillet via Facebook. Læs flere svar på faengselsforbundet.dk/fagbladet

Michael Sejer: Er arbejdsglæde og personalepleje noget, du som minister vil prøve at implementere i Kriminalforsorgen?
"Jeg tror, arbejdsglæde er en forudsætning for, at du fungerer på en arbejdsplads. Jeg kunne jo vælge at skrive et brev til alle fængsler og fortælle, at der hermed er indført arbejdsglæde i hele Kriminalforsorgen, men det er nok ikke måden at gøre det på. Det kræver selvfølgelig et godt samarbejde mellem ledelse og medarbejdere. Det kræver gensidig respekt, men det kræver også, at medarbejderne får de midler, der skal til.

Kresten Jørgensen: Hvad er ministerens holdning til, at Kriminalforsorgen de sidste ti år har ansat flere i ledelse og administration og færre betjente og værkmestre?
"Vi skal passe på, at der ikke bliver flere og flere høvdinge og høvdingehjælpere og færre indianere. Selvfølgelig skal vi have folk, der kan styre økonomi og så videre, men hvis fængslerne skal fungere, skal der være en basisydelse, og den bliver leveret af fængselsbetjentene. Det vil jeg være opmærksom på, når vi skal forhandle flerårsaftale til efteråret."

René Christensen: Forsvarsministeren er ude at sige, at forsvaret har brug for flere penge. Hvornår hører vi justitsministeren sige det samme om Kriminalforsorgen?
"Jeg tror, at jeg har udtrykt det på den måde, at vi har brug for at gøre noget for personalets tryghed. Vi er er nødt til at sikre, at der er de folk, som skal til. Men inden jeg bare fyrer flere penge af, så synes jeg, at jeg skylder, at vi kigger på analysen af Kriminalforsorgen. Jeg har simpelthen brug for at komme et spadestik dybere. Det tror jeg, at man gør sig klog i som minister."

Thomas Heie Nielsen: Kommer der til at sidde fængselsbetjente i taskforcen mod vold?
"Vi er ved at se på, hvordan taskforcen bliver skruet sammen. Om det er i taskforcen eller i en følgegruppe, på en eller anden måde skal fængselsbetjente og Fængselsforbundet inddrages. Det ligger mig meget på sinde. Jeg har jo været i virkeligheden, før jeg blev politiker. Derfor er det meget vigtigt for mig, at man får spurgt folk, som står i det: Hvad er din virkelighed?"

EN FLERÅRSAFTALE MED **FOKUS PÅ SIKKERHEDEN**

Hvordan gør vi det sværere at være indsat og nemmere at være ansat? Det spørgsmål vil justitsminister Søren Pape Poulsen (K) forsøge at finde svar på, når han til efteråret forhandler en ny aftale på plads for Kriminalforsorgen.

Af Søren Gregersen

Har man begået en forbrydelse, skal man tage sin straf og opføre sig ordentligt.

Det skal være overskriften i Kriminalforsorgen for de kommende år, siger Søren Pape Poulsen: "Det skal være benhårdt at sidde i fængsel, for dem som ikke overholder samfundets spilleregler."

Til efteråret skal en forligskreds forhandle sig til enighed om, hvordan pengene skal bruges i Kriminalforsorgen i de næste fire år.

Ministeren håber, der vil være bred opbakning til at få mere styr på orden og sikkerhed. Det skal være de ansatte – ikke de indsatte – som bestemmer, hvordan tingene foregår.

"Hvordan laver vi et fængselsvæsen, hvor det bliver sværere for de indsatte og nemmere for ansatte," siger ministeren og fortsætter: "De ansattes sikkerhed er en hovedprioritet for mig."

Søren Pape Poulsen kalder sig selv for tryghedsminister. Han mener, at tryghed er afgørende for, at man har det godt i et samfund. Det gælder altså også for Kriminalforsorgens medarbejdere.

De indsatte må derimod indstille sig på andre forhold. Det skal for eksempel være slut med at kalde indsatte for klienter og uddele julegaver, som det har været tilfældet i Enner Mark Fængsel.

"Det handler ikke om beløbet, men fordi det er et forkert tankesæt. Hvis de indsatte skal have gaver, kan de få dem af deres familie," siger ministeren.

Han peger også på, at det er spild af penge at bruge tid på at resocialisere indsatte, som ikke har intentioner om at forlade deres kriminelle løbebane. "Mange sidder bare tiden ud, så bliver de løsladt og fortsætter igen. På den måde er vi jo til grin som samfund."

FLERE PÅ VAGT?

En vigtig forudsætning for bedre sikkerhed i Kriminalforsorgen er bedre bemanding. Hvad vil ministeren gøre ved manglen på fængselsbetjente?

"Der er diskussioner om, hvor mange betjente der mangler. Jeg får at vide, at der mangler 70-80 betjente på landsplan. Det er ikke rimeligt. Det giver store udfordringer," siger han.

Hvor mange betjente forventer du at ansætte i år?
"Jeg har fået at vide, at man i løbet af året får håndteret forholdet. Altså at vi får dækket den mangel, der er," siger Søren Pape Poulsen.

UDENLANDSKE KRIMINELLE

Et andet område som Søren Pape Poulsen vil interessere sig for ved forhandlingerne til efteråret, er kriminelle udlændinge i danske fængsler. Dem vil ministeren gerne sende hjem.

"Det er vigtigt for mig at sætte ind over for de mange kriminelle udlændinge, som fylder op i vores fængsler. Så mange udviste kriminelle som muligt skal afsone deres straf i hjemlandet, og afsoningstiden skal bruges på at forberede dem på at komme hjem. Derfor er vi i gang med et lovforslag, som skal begrænse de aktiviteter, som iværksættes i Kriminalforsorgen for denne gruppe. De trækker ressourcer ud af systemet. Og det sætter vi en stopper for nu," siger Søren Pape Poulsen.

Han arbejder desuden på at oprette danske fængselspladser i udlandet til kriminelle, som ikke kan sendes hjem til afsoning.

Kommer det til at koste penge på Kriminalforsorgens budget?
"Jeg synes ikke, at det er noget, som Fængselsforbundet skal være bange for her og nu. Det kan umuligt koste det samme at have en kriminel siddende i udlandet som herhjemme. Så alt andet lige vil det frigive nogle midler. Det er dog dybt komplekst, og der er andre ting lige nu, som er vigtige at tage fat på."

OPKVALIFICERING AF VÆRKMESTRE **SNEGLER SIG AFSTED**

Kun 14 værkmestre har gennemført en erhvervspædagogisk diplomuddannelse. Det rammer de indsattes muligheder for at tage en erhvervsuddannelse. De såkaldte EUD-forløb er gået i stå i syv fængsler.

Af Kristian Westfall

Værkmestrene har en hovedrolle i forhold til at styrke uddannelsen af de indsatte. Politikerne besluttede i 2013, at målet om færre gengangere i fængslerne skulle opnås ved at styrke uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen for de indsatte.

Derfor blev det skrevet ind i flerårsaftalen, at værkmestrene skulle efteruddannes.

Fire år senere er der dog kun 14 værkmestre, der har taget en erhvervspædagogisk diplomuddannelse, som ellers er en forudsætning, hvis værkmestrene skal uddanne de indsatte på samme niveau som tekniske skoler. Det svarer til fire procent af alle værkmestre.

Herudover er der 30, som har taget dele af uddannelsen.

Noget kunne tyde på, at den begrænsede opkvalificering smitter negativt af på de indsattes mulighed for at tage en erhvervsuddannelse. Kriminalforsorgen oplyser nemlig, at der i syv fængsler ikke er gået et eneste EUD-forløb i gang i 2016.

Det drejer sig om Horserød Fængsel, Herstedvester Fængsel, Sønder Omme Fængsel, Søbysøgård Fængsel, Ringe Fængsel, Renbæk Fængsel og Nørre Snede Fængsel.

Ifølge Mette Frets Nielsen, der er fungerende forbundssekretær og tovholder på værkmesterområdet, er det uklogt, at Kriminalforsorgen ikke prioriterer værkmestrenes uddannelse højere – især når det både kommer ansatte og indsatte til gode.

"Vi har nogle engagerede værkmestre, der lever og ånder for at lære deres fag fra sig. Og så er det da dumt, at man ikke modtager den nødvendige opkvalificering. Især når det er et så klokkeklart politisk ønske," siger Mette Frets Nielsen.

Værkmester og tillidsrepræsentant Ronnie Gram fra Nørre Snede Fængsel er også kritisk over for udviklingen.

"Der mangler simpelthen en målrettet strategi for værkmestrenes rolle og udvikling i Kriminalforsorgen. Det er tydeligt, at man ikke har tænkt tanken til ende med at opkvalificere værkmestre," siger han og peger på, at der de senere år ikke har været økonomi i fængslerne til at afløse værkmestre, og at man derfor holder igen med videreuddannelse.

"På vores fængsel har der aldrig været en eneste afløser, for de værkmestre, der har været på efteruddannelse," siger Ronnie Gram.

Han ærgrer sig generelt over den sneglefart, som opkvalificeringen har, og så gerne, at man brugte efteruddannelse til at fastholde gode folk.

"De værkmestre, der har modet og lysten til at videreuddanne sig, skal jo have mulighederne. Fængselsbetjente sendes jo på opkvalificerende kurser, men værkmestre kan gå et helt arbejdsliv uden at blive klogere," siger Ronnie Gram.

KRIMINALFORSORGEN: DET ER SVÆRT AT BEDØMME SUCCESEN

Ifølge Marie Dam Mortensøn, der er fuldmægtig i Koncern Resocialisering i Direktoratet for Kriminalforsorgen, er det vanskeligt at bedømme om opkvalificeringen af værkmestrene er en succes.

"Det er svært at sige, da antallet blandt andet afhænger af de fagtilbud fængslerne tilbyder og værkmestrenes behov for efteruddannelse i de fag. Vi har et mål om at styrke erhvervsuddannelser til indsatte, og i den indsats indgår efteruddannelse af værkmestre som en meget vigtig del," siger hun.

Hun mener ikke, at der nødvendigvis er en direkte forbindelse mellem opkvalificering af værkmestre og de manglende EUD-forløb for de indsatte.

"Vi kan ikke sige, om der er sammenhæng mellem antallet af værkmestre, der har taget en erhvervspædagogisk diplomuddannelse, og hvor mange indsatte der er påbegyndt en EUD," siger hun.

Marie Dam Mortensøn tilføjer, at der kan være andre årsager til, at EUD-forløbene er gået i stå i syv fængsler.

"Efter reformen af erhvervsuddannelserne skal alle elever have 2 i henholdsvis dansk og matematik for at starte på et grundforløb. Det er der en del indsatte, der ikke har. Derfor er der færre indsatte, der kan begynde direkte i et EUD-forløb," siger hun.

BADMINTON I LANGESKOV

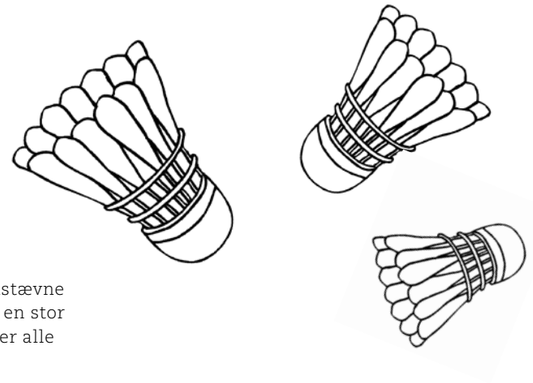

Af Anders Strandhave

Der var 78 tilmeldte ved dette års badmintonstævne i Langeskov Hallerne på Fyn. Der var tale om en stor stigning i forhold til sidste år. Vi håber at se jer alle igen til næste år.

MEDALJERNE GIK TIL:

HERRE SINGLE A.

1. Ulrik Thorsen, Nyborg
2. Søren Klausen, Møgelkær
3. Kenneth Winther, FIOV

HERRE SINGLE B.

1. Lasse Stausholm, Nyborg
2. Kenneth Ø. Jensen, Enner Mark
3. Frederik Nielsen, KF

HERRE SINGLE C.

1. Jacob Kirkegaard, Ringe
2. Martin Eriksen, Ringe
3. Mads Olsen, Midtjylland

DAME SINGLE A-B-C.

1. Nanna Mikkelsen, Sønder Omme
2. Helle Nørtoft, Sønder Omme
3. Stine Hansen, Enner Mark

HERREDOUBLE A.

1. Søren Klausen/Ulrik Thorsen, Møgelkær/Nyborg
2. Per Overgaard/Erik Hansen, Aarhus Arrest
3. Kenneth Winther/Jens-Henrik Lose, FIOV

HERREDOUBLE B.

1. Jørgen Mark/Erik Jeppesen, Sønder Omme
2. Lasse Stausholm/Jørn Højen, Nyborg
3. Jakob B. Nielsen/Jacob Kirkegaard, Ringe

HERREDOUBLE C.

1. Kenneth Ø. Jensen/Ulrich Hansen, Enner Mark
2. Morten Klarskov/Morten Larsen, Nyborg
3. Jesper Jensen/Mads Olsen, Midtjylland

DAMEDOUBLE A.

1. Gitte Degn/Nanna Mikkelsen, Sønder Omme
2. Helle Sunke/Susanne Krogsgaard, Aarhus Arrest
3. Tanja Rasmussen/Gitte Knudsen, Aarhus Arrest

DAMEDOUBLE C.

1. Stine Hansen/Trine Mikkelsen, Enner Mark
2. Maja Birk/Birgit Flø, Sønder Omme
3. Sandra Snogdal/Lene Brinch, Aarhus Arrest

HERREDOUBLE OLDBOYS.

1. Jan Petersen/Jens Henrik Lose, KF/FIOV
2. Jørgen Mark/Erik Jeppesen, Sønder Omme
3. Ejvind Jensen/Rene Patscheider, Sønder Omme

MIXDOUBLE A.

1. Susanne Krogsgaard/Per Overgaard, Aarhus Arrest
2. Anders Serverinsen/Helle Sunke, Aarhus Arrest
3. Erik Hansen/Gitte H. Knudsen, Aarhus Arrest

MIXDOUBLE B.

1. Jakob B Nielsen/Marianne Augustenborg, Ringe
2. Jan Petersen/Tina Andersen, KF/FIOV
3. Maja Birk/Kim Einstand, Sønder Omme

MIXDOUBLE C.

1. Birgit Flø/Jesper Jensen, Sønder Omme/Midtjylland
2. Jan Ø. Olesen/Lene Brinch, Aarhus Arrest
3. Mette Svarer/Michael Svendsen, Sønder Omme

JAMMING OG STRIPPERSTÆNGER SÆTTES IND I KAMPEN MOD MOBILER

Målrettet jamming af mobilsignaler – også kaldet for adaptive responsive jamming eller spotjamming – har tidligere været et værktøj forbeholdt lovens lange arm eller militæret i ekstraordinært penible situationer.

Men i slutningen af året bliver det et værktøj, som medarbejderne i Kriminalforsorgen også kan ty til i særlige tilfælde.

Jamming sker som et testforsøg i to fængsler for at dæmme op for indsmuglingen og brugen af mobiltelefoner. De udvalgte fængsler bliver udstyret med et apparat, der er konstrueret til at forstyrre mobilsignaler, så det ikke er muligt at tale i en mobiltelefon eller få adgang til mobilt bredbånd.

En jammer er en radiosender, der virker ved at udsende støj på de frekvenser, som blandt andet mobilnettet og trådløse datanet bygger på.

Kriminalforsorgen opsætter også mobildetektorer i udvalgte celler og øger brugen af magnetdetektorer blandt andet ved adgangskontroller.

Magnetdetektorerne er i stand til at registrere slukket kommunikationsudstyr. Detektorerne kaldes stripperstænger, eftersom der er tale om en lang 20 kilo tung stang, som kan opstilles hvor som helst og afslører elektronik.

Læs mere i Fagbladet Ingeniøren, som har behandlet emnet i to grundige artikler.

TILLIDSREPRÆSENTANT PÅ KRAGSKOVHEDE

Af Kristian Westfall

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?
Jeg har altid haft berøring med lokalafdelingen, og har næsten siden min ansættelse været bestyrelsesmedlem. Det starter jo med en interesse for kollegaernes ve og vel og et ønske om at præge fængslets udvikling.

Hvad vil du lægge vægt på i dit arbejde for medlemmerne?
Det gode arbejdsmiljø. Når jeg en dag ikke er tillidsrepræsentant længere, vil jeg gerne kunne se tilbage og sige, at jeg har kæmpet og arbejdet for, at folk her på stedet er glade for at gå på arbejde, og at de kan køre glade hjem efter en god dag.

Hvad regner du med, bliver din næste store udfordring som tillidsrepræsentant?
Noget af det allervigtigste er fortsat at sætte et tydeligt præg på bemandingssituationen. Vi har for nylig lavet 50 åbne pladser om til lukkede. Det stiller helt andre krav til antallet af fængselsbetjente. Både fængselsbetjente og ledelse er på ukendt vand. Heldigvis har vi en godt samarbejde, men det er klart, at vi har forskellige dagsordner. Jeg vil i hvert fald gøre mit for at holde dem i ørerne, og huske dem på, at det er anderledes og mindre fleksibelt at køre et fængsel med lukkede pladser frem for åbent.

NAVN: René Christensen

STILLING: Fængselsbetjent

AFDELING: Kragskovhede Fængsel

ANCIENNITET: Ansat i Kriminalforsorgen siden 1999

TILLIDSKARRIERE

1999: Aktiv i lokalafdelingen i Kragskovhede Fængsel

2012: Næstformand i afdelingen

2016: Formand og tillidsrepræsentant

HAR DU FORSIKRET DIT BARN LIGE SÅ GODT SOM DIG SELV?

Børn er det bedste, vi har. Alligevel er der mange børn, der ikke har deres egen ulykkesforsikring. Med en Børneforsikring kan du sikre dit barn hele vejen rundt med ulykkes-, sygdoms- og sundhedsforsikring.

Se mere på **tjm-forsikring.dk** eller ring til os nu på **70 33 28 28.**

Tjenestemændenes Forsikring

JUSTITSMINISTERENS IDEER ER VARM LUFT

"Det støder i allerhøjeste grad min faglige stolthed, når Søren Pape udtaler, at: Det er 1970'er mentalitet." Sådan skriver tidligere arrestforvarer P.L. Jensen.

Som pensionist er det altid interessant, at følge med i det der sker på det gamle arbejdsområde, og igennem nyhedsbreve og medlemsbladet fra Fængselsforbundet føler jeg, at være godt orienteret.

Det er derfor med stor undren, jeg læser udtalelserne fra den seneste justitsminister, den tidligere skolelærer og borgmester fra Viborg, som har travlt med at komme med gode ideer (i øvrigt i lighed med næsten alle forgængere).

En af hans bedste ideer er, at de indsatte nu ikke længere må kaldes klienter. Hvad vil socialrådgivere i for eksempel den frie forsorg sige til det?

Jeg synes, justitsministerens ideer blot er udtryk for varm luft og et forsøg på at skaffe vælgere til et i forvejen skrantende parti.

Jeg blev ansat som fængselsbetjentaspirant i Vridsløselille Statsfængsel i 1960, og blev senere, efter eget ønske, forflyttet til Statsfængslet Kragskovhede. I 1982 blev jeg arrestforvarer, men i alle de år jeg har arbejdet blandt fangerne, senere de indsatte, blev der fra forskellige ministre og direktører i Fængselsvæsenet udtænkt planer og ideer.

I de første år af min ansættelse var tiltaleformen imellem fanger og personale "De" og et fangenummer, men omkring 1970 kom der et dekret fra Direktoratet for Fængselsvæsenet om, at nu skulle personalet sige "du" til fangerne, som i øvrigt omkring samme tidspunkt blev til indsatte.

Uanset hvilken tiltaleform personalet i fængslerne og arresthusene anvendte overfor de kriminelle, blev recidivprocenten ikke lavere.

> Uanset hvilken tiltaleform personalet i fængslerne og arresthusene anvendte overfor de kriminelle, blev recidivprocenten ikke lavere.

Det støder i allerhøjeste grad min faglige stolthed, når Søren Pape udtaler, at: "Det er 1970'er-mentalitet, som jeg bare ikke vil have med at gøre".

Som jeg har skrevet, er vi altså fortsat nogle der, til forskel fra justitsministeren, kendte og kan huske forholdene i 1970'erne og på trods af, at der dengang i nogle fængsler blev kørt en konsekvent disciplin overfor fangerne, ja, så opstod der jo alligevel disciplinære problemer.

Efter min mening er problemerne med de kriminelle i dag, at der mangler konsekvens i den almindelige forældreopdragelse af børnene, samt at skolerne er alt for svage, når det drejer sig om de umulige elever og deres forældre, men det ved justitsministeren formodentlig meget mere om.

Jeg er fuldstændig klar over, at det er en helt anden type kriminelle, der opholder sig i Kriminalforsorgens institutioner i dag. Den "gode ærlige tyveknægt" går jo med fodlænke i dag, og der er derfor al mulig grund til, at styrke personalebemandingen – dog ikke på den måde som Søren Pape tænker, idet vi så kommer tilbage til den tid, hvor jeg begyndte i "væsenet" og hvor der fandtes "nøglesvingere", som næsten udelukkende kunne åbne og lukke celledørene.

P.L. Jensen, Odense

DEBAT

Debatindlæg (max 750 ord) sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk.
Følg også debatten på Facebook, Twitter og Instagram.

HUSK AT FØLGE OS

TILLYKKE MED FØDSELSDAGEN

Jeg vil først og fremmest sende en stor lykønskning til *Fængselsfunktionæren*, som gennem det sidste århundrede har været et vigtigt talerør for vores medarbejdere, der yder en enorm indsats i de danske fængsler. Som fagblad er I løbende med til at skabe debat og komme med perspektiver på vigtige problemstillinger. Jeg ser frem til at læse bladet i de kommende mange år.

Søren Pape Poulsen (K), Justitsminister

Når man læser *Fængselsfunktionæren*, er man ikke i tvivl om, at Fængselsforbundets medlemmer er ekstremt dedikerede mennesker, som brænder for at skabe velfungerende fængsler under hårde forhold. Stærk faglighed kræver et stærkt fællesskab – og det finder de ikke mindst i deres stærke fagblad. Stort tillykke med de 100 år!

Lizette Risgaard, Formand for LO

Et stort tillykke med Fængselsfunktionærens 100 år. Det er et godt og læseværdigt fagblad for de ansatte i Fængselsforbundet, og det er et godt talerør i offentligheden. Selv læser jeg bladet med stor interesse, hver gang det udkommer. Artiklerne er gode og relevante, og de sætter fokus på mange af de problemer, som de hårdtarbejdende fængselsbetjente dagligt udsættes for i deres omgang med ofte farlige indsatte, hvis problemer de skal løse. Arbejdet som fængselsbetjent er krævende og udfordrende, og her bidrager et godt fagblad med inspiration til dagligdagen og en mulighed for at råbe beslutningstagerne op. Endelig er det en fornøjelse at se på det flotte layout. Jeg ønsker *Fængselsfunktionæren* held og lykke med de næste 100 år.

Peter Skaarup (DF), Formand for Retsudvalget

Stort tillykke med de 100 år til fagbladet for fængselsbetjentene. Bladet har haft samme navn og har afspejlet fængselsbetjentenes arbejde på både godt og ondt gennem alle år. Der er masser af plads til de gode historier, men bladet fortæller også om udfordringerne. Selv om vi i ledelsen ind imellem har fået ørerne i maskinen, når bladet har taget penible emner op, så har vi altid fået gode debatter ud fra artiklerne. Tak for et godt samarbejde – og jeg glæder mig til at følge bladet mange år endnu.

Ole Hansen, Vicedirektør i Kriminalforsorgen

En mørk og regnfuld efterårsdag i midten af 1980'erne gik jeg op ad trappen til Fængselsforbundets hyggelige lokaler i Lille Kirkestræde i det indre København for at mødes med forbundsformand Vagn Nedergaard og forbundskasserer Christian Smedegaard.

Formålet var at præsentere forbundsledelsen for et par forslag til, hvordan *Fængselsfunktionæren* kunne ryste det måske lidt støvede præg af sig og blive et mere moderne, kritisk og skarpt talerør for forbundets medlemmer.

Vagn og Christian lyttede med venlig interesse, og mødet endte med en aftale om, at jeg skulle levere et par artikler til hver udgave. Honoraret har jeg glemt, men det var absolut rimeligt.

Det blev indledningen til et flerårigt samarbejde, som det for mig personligt var en stor glæde at deltage i. Forbundsledelsen indså, at bladet var et vigtigt element i bestræbelserne på at gøre forbundet synlig i samfundsdebatten og give medlemmerne den stemme i offentligheden som de fortjener, og som deres vigtige arbejde i høj grad berettiger til.

I de følgende år udviklede bladet sig fra at være et medlemsblad med tørt faktuelt stof om "lønrammer og stedtillæg" til i dag et slagkraftigt magasin, som – tro mig – bliver læst med stor interesse på redaktionerne, hyppigt citeret eller benyttet som kilde til videre journalistisk behandling.

Artiklerne – ofte med kontroversielt indhold – bliver formidlet via blandt andet Ritzau, og lander i journalisternes mailbokse på sekunder. Hver gang bladet udkommer, kan man være nogenlunde sikker på at se forbundsformanden tone frem på tv-skærmen få timer efter eller høre ham udlægge teksten i for eksempel Radioavisen.

Fængselsforbundet har – ikke mindst på grund af bladet – fået en stemme i offentligheden, som ingen politiker eller andre beslutningstagere vover at ignorere.

Det er en udvikling, som er sket i takt med en stigende professionalisering af bladet, som vi ikke turde drømme om, dengang i 80´erne, såvel indholdsmæssigt som i forhold til det visuelle udtryk.

Jeg husker, hvordan jeg forsigtigt spurgte forbundskassereren om muligheden for at anskaffe et helt nyt og meget moderne udstyr, nemlig en bærbar computer, som kostede en formue. Karakteristisk for Smedegaard behøvede han ikke mange minutter til at overveje sagen, før jeg gik ned ad trappen med accept på at købe sådan et uhørt avanceret stykke værktøj.

Indkøbet må have gjort et kraftigt indhug i forbundskassen, men Vagn og Christian syntes redaktøren skulle have de bedste muligheder for at skrive nogle gode artikler – teknisk i det mindste.

Gamle redaktører skal ikke give gode råd, derfor kun en opfordring til bladets nuværende ledelse om at fortsætte med den samme gode journalistik som præger bladet i dag.

Det kræver slagkraft at blive hørt i et stadigt mere mangfoldigt og fragmenteret mediebillede, hvor ikke mindst de sociale medier spiller en stigende rolle.

Jeg er sikker på, at forbundsledelsen er opmærksomme på de muligheder og ikke mindst de faldgruber, der knytter sig til denne moderne form for formidling.

Men uanset hvordan og i hvilken form *Fængselsfunktionæren* udkommer, vil formålet være det samme; at give fængselsfolkene den stemme i debatten som de fortjener og udbrede kendskabet til deres arbejde og placering som nøglefigurer i det samlede retssystem.

Stort tillykke!

Preben Lund, Journalist, DR-Nyheder

Det er med glæde, at jeg lykønsker *Fængselsfunktionæren* med 100-års dagen.

Jeg har kendt bladet i næsten halvdelen af dets levetid, og var i en periode dets konkurrent som redaktør af "Nyt fra Kriminalforsorgen".

Dengang kunne jeg ofte være lidt misundelig på *Fængselsfunktionærens* evne til – og lidt friere mulighed for – at sætte dagsorden og skabe debat.

Som chef for Kriminalforsorgen er man ofte selv skydeskive for fagbladets kritiske pile, men uanset om jeg har været enig eller ej i en sådan kritik, synes jeg, at bladet generelt har formået den kunst både at tale medlemmernes sag og Kriminalforsorgens. *Fængselsfunktionæren* har på den måde gennem mange år været en vigtig stemme i den kriminalpolitiske debat, og har dermed været med til at skabe Kriminalforsorgens historie.

Den stemme er ikke mindre vigtig i dag. Tværtimod er der måske mere end nogensinde behov for at fagligt og erfaringsmæssigt baserede synspunkter kommer til at spille en rolle i Kriminalforsorgens fremtid.

Så derfor ønsker jeg *Fængselsfunktionæren* tillykke med den runde dag – men ikke mindst held og lykke med dets virke i de kommende meget afgørende år.

William Rentzmann, Kriminalforsorgens tidligere direktør og formand for Fængselshistorisk Selskab

Imponerende. 100 års bladproduktion. Tillykke med det! Er der overhovedet andre fagblade, som er så gamle? Nu glæder jeg mig til at skyde de næste 100 år i gang. Jeg lover dog ikke at være med hele vejen."

Thorkild Fogde, Kriminalforsorgens direktør

DEL DIN BEDSTE FÆNGSELSHISTORIE FRA DE SENESTE 100 ÅR OG VIND!

Hvad er din vildeste, skøreste eller mest fascinerende historie fra Kriminalforsorgen? Og er den stueren nok til at blive offentliggjort? I så fald: Skriv den ned og deltag i konkurrencen om en indrammet forside af den første udgave af *Fængselsfunktionæren* samt bogen om Fængselsforbundets 100 års jubilæumsbog *Fagligt fællesskab under forandring* af historiker Søren Federspiel.

De tre bedste historier vinder og offentliggøres i næste udgave af fagbladet.

Send din historie til: redaktion@faengselsforbundet.dk.

Fortegnelse

over

de til Mødet i København den 6. og 7. Marts 1917 anmeldte Foreninger til Forberedelse af en Fællesrepræsentation for offentlig ansatte Tjenestemænd i Danmark.

	Antal Medlemmer
Jernbaneforeningen	2845
Statsskovfogedernes Forening	95
Fyrvæsnets Forening	306
Foreningen af Betjente ved Statens offentlige Lysthaver	12
Foreningen for Funktionærer ved Fiskerikontrollen m. v.	70
Vandbygningsvæsenets Fællesforening af 1908	177
Foreningen af Havnefogeder i Danmark	41
— - Funktionærer under Økonomien paa Statens Statens Sindssygehospitaler	118
Forbundet for Dansk Plejerpersonale paa Statens Sindssygehospitaler	323
Betjentforeningen for Danmarks Straffeanstalter	202
Foreningen af Funktionærer ved Danske Privatbaner	1977
— for Bestillingsmænd under Kultusminist.	60
— af Kontorbetjente ved Amtstuerne	75
— for alle faste Arbejdere ved Orlogsværftet	550
Den danske Toldetatsforening	929
Dansk Telegrafforening	1020
Underofficersforeningen	1150
Københavns Kommunalforening	1370
Kommunalt Arbejderforbund i København	5365
Dansk Postforbund og Landpostbudenes Centraforening	5700
Københavns Kommunelærerforening	800
Samvirke. Forening af Hospitalsinspektører m. fl.	59
Frederiksberg Kommunalunion	525
Foreningen af Statsskovridere m. fl.	38
Landsforbundet af kommunale Tjenestemænd	1000
Foreningen af Inspektører under Arbejds- og Fabrikstilsynet	32
Dansk Postforening	1700
Statsskolernes Lærerforening	240
Toldrorsbetjentforeningen	415
Danmarks Lærerforening	9000
Foreningen for Tjenestemænd ved Statens Seminarier	24
Assistentshusets Funktionærforening	38
Foreningen af Personale ved Udskrivningskredsene	25
Dansk Jernbaneforbund	7500
Dansk Telegrafforbund	165
Foreningen af civile bygningskynd. Fkt. i Ingeniørkorpsets Bygningstjeneste	12
Dansk Lokomotivmands Forening	1600
Dansk Politiforbund	2000
Foreningen for civile Funktionærer og Arbejdere under Krigsministeriet	1200
Foreningen for Tjenestemænd ved sociale Institutioner under Indenrigsministeriet	70

Nyborg Lokalforening.

Den 17. Januar fejrede vor Kollega, Hr. Betjent Nielsen-Houlbæk og Hustru deres Sølvbryllup. Sølvbrudeparret var Genstand for megen Opmærksomhed fra Nær og Fjern. Kollegerne her paa Anstalten overrakte Sølvbrudeparret en smuk, moderne Sølvopsats med et Indhold af Vindruer samt Lykønskningstelegram. Gaven blev ved Formanden og Kassereren overrakt Sølvbrudeparret.

Den 1. Januar modtog Opsynsbetjent G. Kriegbaum sin Udnævnelse som Materialbetjent ved herværende Straffeanstalt, en Stilling, Kriegbaum som insigtsfuld Haandværker sikkert vil kunne bestride til alles Bedste. Hr. Kriegbaum sidder desforuden i Betjentforeningens Bestyrelse. Maatte hans Interesse for vort Foreningsliv ikke lide nogen Afbræk for den brede Snors Skyld.

Den 6. Januar afholdt Betjentforeningen sin aarlige Juletræsfest, som kunde glæde sig ved en overordentlig stor Tilslutning. Vore Overordnede beærede Festen ved Deres Nærværelse, samt viste os paa forskellig Maade Opmærksomhed. En Del Genstande var stillet til Bortlodning. En stor prægtig Hestestald med alt Tilbehør, skænket af Hr. og Fru Viceinspektør Kampmann, vakte megen Beundring En stor Dukke, skænket af Hr. Isenkræmmer J. Jensen, fik de mange smaa Pigeøjne til at staa paa Stilke. Ni andre Dukker syet som humørgørende Fængselsbetjente, Gardister og Postbude havde vi vor Kollegas Hustru, Fru Møller, at takke for. Disse Dukker bortauktioneredes under megen Moro og Latter. Yderligere var der fra G. Kriegbaum udsat 2 Raceduer og fra anden Side to Malerier. Industrihotellets lille Sal var festlig smykket samt var der fælles Kaffebord. Den hele Aften forløb under en udmærket kammeratlig Stemning, og de mange glade Barneansigter straalede omkap med Julelysene. Alt i alt var alle enige om, at det havde været en udmærket og stemningsfuld Aften, som Foreningen havde Glæde og Ære af. En Tak til alle der havde skænket Foreningen Gaver. Andetsteds i Bladet vil man finde Regnskab over Udgifter og Indtægter fra denne Festlighed.

Hr. Typograf Jerløv, som i nogen Tid vikarierede for Hr. Gondrup her paa Anstalten, modtog den 1. Marts efter Ansøgning om fast Ansættelse ministeriel Udnævnelse som Værkmester af 2 Grad Løn 1800 Kr. Til Lykke. Vi haaber alle paa et godt Samarbejde. Hr. Jerløv, som er gammel Foreningsmand, vil sikkert heller ikke i sin nye Stilling svigte de gamle Principper, men være med i Arbejdet for sine Kolleger i Kampen for lysere Kaar

Regnskab

for

Juletræsfesten i Nyborg 6. Januar 1917.

Indtægt.

Billetter	84	Kr.	„	Ø.
Lodsedler til Malerier	53	-	„	-
Auktion over Dukker	9	-	85	-
Tilskud fra Konsul Birchs Jagtpenge	10	-	„	-
Tilskud fra Købmand Hendriksen	5	-	„	-
Tilskud fra Foreningen	6	-	66	-
Ialt	168	Kr.	51	Ø.

Udgift.

Kaffe, Chocolade og Betjening	57	Kr.	45	Ø.
Leje af Sal	6	-	„	-
Musik	15	-	„	-
Rammer til Malerierne	18	-	80	-
Juletræet	3	-	„	-
Garderobe	10	-	35	-
Legetøj og Lys	30	-	83	-
Godter til Børnene	18	-	08	-
Konfekt til Damerne	3	-	50	-
Materiale til Syning af Dukkerne	1	-	50	-
Kuponbøger	„	-	90	-
	165	Kr.	41	Ø.
Kaffe og Cigarer til dem, som pyntede Juletræet	3	-	10	-
Ialt	168	Kr.	51	Ø.

Ansvarhavende Redaktør: *L. Bech-Mathiesen*, Fængselsbetjent, Nyborg Straffeanstalt.
Korrespondance til Privat-Adr.: Slotsgade 17.

C. SCHØNEMANN, NYBORG